בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 16040-09-16

10 יוני 2021

לפני:
כב' השופט תומר סילורה

נציג ציבור (עובדים) מר מרדכי נגר

נציג ציבור (מעסיקים) מר חיים הופר

<u>התובעת/הנתבעת שכנגד</u> **טריגו חברה להשקעות ושיווק נדל"ן בע"מ**
ע"י ב"כ: עו"ד דורון אפיק ועו"ד יאיר אלוני

-

<u>הנתבע/התובע שכנגד</u> **טל כהן**
ע"י ב"כ: עו"ד אייל ריבנר

<u>פסק דין</u>

1. לפנינו תביעה עיקרית וכתב תביעה שכנגד ועניינם כדלקמן:

הראשון שבהם הוא תביעתה של חברת טריגו חברה להשקעות ושיווק בע"מ (להלן: "**החברה**" ו/או "**התובעת**") כנגד טל כהן (להלן: "**מר כהן**" ו/או "**הנתבע**") לפיצוי בגין גזלת סודות מסחריים בניגוד ל**חוק עוולות מסחריות, התשנ"ט – 1999** (להלן: "**חוק עוולות מסחריות**") ובהתאם ל**פקודת הנזיקין, [הנוסח החדש], תשכ"ח-1968** (להלן: "**פקודת הנזיקין**"), השבת כספים שהושגו באמצעותה, לפיצוי כספי בגין הפרת הסכם העסקה ומעילה באמון החברה, לשלילת פיצויי פיטורין בגין גניבת קניין החברה וכן בקשה להטלת צווי מניעה קבועים וצו למתן חשבונות (להלן: "**ההליך העיקרי**");

השני הוא תביעה שכנגד שהוגשה על ידי מר כהן כנגד החברה לפיצוי בגין הוצאת דיבה, לשון הרע ופגיעה בפרטיות, לפיצוי בגין פיטורים שלא כדין, לפיצוי בגין אי מסירת הודעה לעובד, וכן בקשה להטלת צו שחרור קופות פנסיה ו/או גמל (להלן: "**התביעה שכנגד**").

<u>התביעה העיקרית</u>

<u>טענות החברה</u>

2. התובעת היא חברה פרטית המתמחה באיתור, השבחה, ליווי ושיווק השקעות נדל"ן.

3. הנתבע, מר כהן, הוא עובד לשעבר של התובעת, אשר פוטר בחודש יולי 2016.

4. במהלך חודש אוגוסט 2016, לאחר עזיבתו של הנתבע את החברה, התגלה לתובעת כי "**הנתבע הוריד למחשב בו השתמש, בעת שעבד אצל התובעת, מאגר מידע של התובעת המהווה "סוד מסחרי" של התובעת וכן שלח את המאגר לעצמו וייתכן שאף לגורמים שלישיים בדואר אלקטרוני באמצעות תיבת הדואר השייכת לתובעת שהוקצתה לנתבע על ידי התובעת לשם עבודתו אצל התובעת והנתבע עשה בו שימוש מסחרי ללא סמכות תוך הפרת הסודיות והוראות הדין**" (סעיף 1.1.2 לכתב התביעה).

5. הנתבע הועסק על ידי התובעת בשתי תקופות העסקה.

האחת - מיום 18.3.2014 ועד ליום 25.12.2014, בה הועסק הנתבע בתפקיד ניהול מאגרי המידע ומערכת ניהול הלקוחות. תקופת העסקה זו הגיעה לסיומה עקב אי התאמת הנתבע לתפקיד וכן בהעדר תקן מתאים, באותה תקופה, לתפקיד המבוקש על ידי הנתבע.

השניה - מיום 28.6.2015 ועד ליום 20.8.2016, בה הועסק הנתבע בתפקיד מנהל מוקד, שהינו תפקיד מפתח המוגדר כמשרת אמון. במסגרת תפקידו בתובעת לקח הנתבע חלק בהקמת מאגר המידע הסודי של התובעת.

6. לטענת התובעת, סמוך למועד עזיבתו של התובע את הנתבעת, ועם פרוץ החשדות כנגדו, התברר לתובעת כי הסכם ההעסקה עליו חתם הנתבע בעת תחילת תקופת העסקתו השנייה, אשר כלל בין היתר, תניות בהן העובד מתחייב לשמור על סודיות - נעלם באורח מסתורי, וזאת על אף העובדה שהנתבע הוחתם על הסכם העסקה מפורט אשר נשמר במשרדי החברה לצד הסכמי העסקה של יתר עובדי הנתבעת.

7. בהקשר זה, הוסיפה וטענה התובעת כי "**הסכמי ההעסקה הנהוגים אצל התובעת כוללים תניות זהות בכל הנוגע לחובת העובד לשמור על סודיות המידע המגיע אליהם במסגרת העסקתם**" (סעיף 1.2.4 לכתב התביעה).

8. במהלך תקופת עבודתו של הנתבע בתובעת, העמידה התובעת לרשות הנתבע תיבת דואר אלקטרוני לצורכי עבודה בלבד. למרות זאת, התובעת סבורה כי הנתבע נהג להשתמש בתיבת הדואר האלקטרוני גם לצורכי תכתובת אישיים, בידיעה כי התובעת רשאית לנהל פעולות ניטור בתיבת הדואר האלקטרוני.

9. ביום 19.7.2016 נשלח לנתבע זימון לשיחת שימוע שנקבעה ליום 20.7.2016 בשעה 12:00 וזאת לאור אי התאמתו לתפקיד. ביום 20.6.2016 התקיימה שיחת השימוע, בשעה 13:30 ולא בשעה 12:00 כמתוכנן, וזאת לאור אילוצי לוח הזמנים של הנתבע. ביום 21.7.2016, הודיעה התובעת לנתבע בדבר החלטת התובעת להביא לסיום את העסקתו של הנתבע בחברה.

10. בחלוף שבועיים ממועד ההזמנה לשימוע, גילתה התובעת, כי חלק מלקוחותיה אליהם היא פנתה טלפונית, קיבלו כבר פניה טלפונית מחברה אחרת. עובדה זו העלתה חשד כי יתכן וקיימת זליגת מידע מתוך מאגר המידע של החברה.

11. לאור החשד, החלה התובעת "**להפיק דוחות פעילות משתמשים של הפקת דוחות שאיתרה ותיעדה תוכנת BMBY (מערכת ממוחשבת ייעודית לניהול קשרי לקוחות בענף הנדל"ן) בבדיקה גילתה התובעת כי בתאריך 19 יולי 2016, לאחר ההזמנה לשימוע, המשתמש של הנתבע ייצר קובץ אקסל שייצא לתוכו את נתוני התוכנה**" (סעיף 1.4.2 לכתב התביעה).

12. לשם השלמת התמונה, טענה התובעת כי תוכנת במבי, המשמשת את כלל עובדי התובעת, ובתקופת העסקתו השניה של הנתבע שימשה אף אותו שכן הנתבע היה בעל ההרשאה הגבוהה ביותר בחברה, מכילה רשימת לקוחות הן קיימים והן פוטנציאליים, ואין מדובר ברשימת לקוחות אקראית או לחילופין כללית - "**אלא מדובר ברשימת לקוחות ייעודית ומפולחת אשר בעבר פנו לתובעת והביעו התעניינות בפרויקטים של החברה ("לידים") כמשקיעים בתחום הנדל"ן**" (סעיף 1.4.3 לכתב התביעה). מדובר בנכס ממשי של החברה בעל ערך מסחרי רב המוערך במילוני שקלים ועל כן, הוא לא חשוף לעיני כל עובדי הנתבעת.

13. הנתבע אשר הועסק על ידי התובעת בדרגה ניהולית ובמשרת אמון, זכה לרמת הרשאה גבוהה השמורה רק לבעלי התובעת והשותפים בה.

14. בבדיקה שערכה התובעת נמצא כי שם משתמש, העונה לשם 4444 "טלכו כהן" – שם המשתמש של הנתבע בתוכנת במבי, ביצע פעולה של ייצור קובץ אקסל של בסיס הנתונים במערכת- מאגר המידע הסודי של התובעת, ביום 16.7.2016, בשעה 14:22. מדובר בפעולה חריגה אשר אינה נדרשת לביצוע במהלך העסקים הרגיל של התובעת.

15. מבדיקת מצלמות האבטחה של התובעת, עולה כי לאחר שהנתבע יצא מחדרו של מנהל התובעת אשר זימן אותו לשיחת שימוע, ניגש הנתבע לעמדת העבודה שלו בסביבות השעה 14:00. בנוסף, ניתן לראות במצלמות האבטחה כי הנתבע ניגש למחשב בעמדה סמוכה לזו שלו, של עובדת אחרת בתובעת, שאינה קשורה למחלקה של הנתבע, וביצע מספר פעולות, בסביבות השעה 15:10.

16. לנוכח גילויים אלה, ביום 18.8.2016 פנתה התובעת למומחה מחשבים לבדיקת שני המחשבים המתוארים לעיל. מבדיקת שני המחשבים התקבלה המסקנה כי הנתבע הפיק את קובץ הלקוחות – מאגר המידע הסודי של החברה.

.17 התובעת באמצעות אחד ממנהליה, ערכה שיחה טלפונית עם הנתבע, אשר במסגרתה חשף המנהל בפני הנתבע, באופן שטחי, את הממצאים. הנתבע מצדו לא הכחיש את הדברים ובתום השיחה עם המנהל, העביר הנתבע למנהל הודעה בדואר האלקטרוני, בהתאם להצעת המנהל, לפיה, התחייב הנתבע לא לעשות שימוש בקובץ מאגר המידע הסודי.

.18 לאור האמור, עתרה התובעת לבית הדין בבקשה דחופה לסעד זמני במעמד צד אחד, על מנת שיהיה בידה לתפוס ראיות ולבסס את החשדות כנגד הנתבע וצדדים שלישיים, בטרם יושמדו.

.19 ביום 13.9.2016 נעתר בית הדין לבקשת התובעת, שהוגשה במעמד צד אחד, וניתן צו לתפיסת נכסים (אנטון פילר).

.20 למיטב ידיעת התובעת, ביום הגשת התביעה, הועסק הנתבע בקבוצת קנדה ישראל, מתחרה ישירה של התובעת, הפועלת בתחום שיווק נדל"ן.

.21 על כן, קיים חשש כי הנתבע עשה ויעשה שימוש במאגר המידע הסודי של התובעת, תוך שהוא ומנהלי החברה בה הוא מועסק נהנים ויהנו "**מהמוגמר על ידי עשיית עושר ולא במשפט ותוך תחרות בלתי הוגנת באמצעות גזילת הסוד המסחרי השייך לתובעת**". (סעיף 1.7.2 לכתב התביעה).

.22 עוד טענה התובעת, בהקשר זה, כי נודע לה בדיעבד על כך שהנתבע במקביל לעבודתו בתובעת הועסק בחברה אחרת, הפועלת בתחום סחר במאגרי מידע.

.23 לאור האמור, לסיכום, טוענת התובעת כי הנתבע הפר הפרה חוזית את ההסכם ההעסקה עליו חתם עם התובעת, הפר את הוראות סעיף 6 לחוק עוולות מסחריות האוסרות על גזל סוד מסחרי, וכן הפר את הוראות חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979 (להלן: "**חוק עשיית עושר ולא במשפט**").

.24 על כן ולאור נסיבות המקרה, מתבקש בית הדין ליתן צו מניעה – "**צו עשה קבוע המחייב את הנתבע למסור לידי התובעת כל מסמך, קובץ, מדיה דיגיטלית, או כל אופן אחר שבו אוחסן מידע בקשר עם מאגר המידע הסודי ולחילופין, להורות על השמדתו**" (סעיף 3.1.1 לכתב התביעה); צו מניעה קבוע ובלתי מוגבל

בזמן האוסר על הנתבע לעשות שימוש במאגר המידע הסודי של התובעת; צו מניעה קבוע ובלתי מוגבל בזמן האוסר על הנתבע לגלות מידע כלשהו, הנוגע למאגר המידע הסודי של התובעת לצדדים שלישיים; צו למתן חשבונות וזאת בהתאם להוראות סעיף 15 לחוק עוולות מסחריות המסמיך את בית הדין וכן בהתאם לתקנה 1 לתקנות עוולות מסחריות (סעדים וסדרי דין), תש"ס-1999 (להלן: "**תקנות עוולות מסחריות**"); וכן, צו למתן דין וחשבון, "**אשר בו יורה לנתבע למסור פרטים וחשבונות הנוגעים לבירור התובענה**" (סעיף 3.3 לכתב התביעה).

25. יחד עם זאת, ולנוכח הפרות חוזה העבודה על ידי הנתבע והפרת חובת האמונים המוגברת, הנטענות על ידי התובעת, מתבקש בית הדין לחייב את הנתבע לפצות את התובעת בפיצוי כספי בסך של 100,000 ₪.

26. כן מבקשת התובעת להורות על שלילת פיצויי הפיטורין של הנתבע ועל כן להורות לנתבע להשיב לתובעת את מלוא פיצויי הפיטורין שקיבל מהתובעת לאחר פיטוריו, המסתכמים לסך של 10,630 ₪. כל זה בהתאם להוראות סעיפים 16 ו-17 לחוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג- 1963 (להלן: "**חוק פיצויי פיטורים**").

27. בנוסף, מתבקש בית הדין לחייב את הנתבע לפצות את התובעת בגין מלוא הנזקים שנגרמו לה בגין גזילת מאגר המידע הסודי, בסך של 900,000 ₪ - "**הואיל וטרם נתגלה לתובעת מלוא היקף הנזק שנגרם כתוצאה ממעשיו של הנתבע התובעת שומרת לעצמה לתקן את כתב תביעתה בגין רכיב זה ככל שיתגלה לה מידע נוסף וכן ככל שיוודע לה אודות נזקים נוספים אשר נגרמו לה בגין מעשיו של הנתבע.**" (סעיף 3.6 לכתב התביעה).

28. לחילופין בלבד, וככול שהתובעת לא תעמוד בנטל ההוכחה, מתבקש בית הדין לחייב את הנתבע לפצות את התובעת בפיצויים סטטוטוריים בגין ביצוע עוולות מסחריות של גזל סוד מסחרי ורשימת לקוחות סודית, וזאת בהתאם להוראות סעיף 13 לחוק עוולות מסחריות, בסך 100,000 ₪.

<u>טענות הנתבע– מר כהן</u>

29. הנתבע עבד אצל התובעת בשתי תקופות: האחת החל מיום 18.3.2014 ועד ליום 25.12.2014 ותקופה שניה החל מיום 8.6.2015 ועד ליום 20.8.2016.

30. בתקופה השניה עבד הנתבע כמנהל מוקד מכירות. במסגרת תפקידו הקים וניהל את מוקד המכירות בתובעת, לבקשת התובעת ולאור כישוריו ושמו אשר הולך לפניו.

31. לטענת הנתבע, העסקתו בתקופה השניה - "**הייתה לבקשתה של התובעת תוך שהיא מבטיחה הבטחות ומציגה מצגי שווא**" (סעיף 11 לכתב ההגנה). לטענתו, "**משעמד התובע על זכויותיו – פוטר הנתבע לאלתר מבלי שנערך לו שימוע, בחוסר תום לב ובניגוד לדין ולהסתמכות הנתבע.**" (סעיף 12 לכתב ההגנה).

32. בהקשר זה, טען הנתבע כי עם גיוסו לתפקיד, מנהל מוקד המכירות, הובטח לו שכר מסוים אשר מעולם לא זכה לביטוי הלכה למעשה. על כן, עמד הנתבע על זכויותיו, מה שהוביל לפיטוריו המיידים.

33. לשם השלמת התמונה, טען הנתבע כי במהלך תקופת העסקתו בתובעת, הוא נעזר במחשב הנייד הפרטי שלו, בידיעה ובאישור הממונים עליו. בהתאם לאמור, נהג הנתבע לקבל ולשלוח קבצי אקסל, לכתובת המייל הפרטית שלו, בידיעת התובעת.

34. ביום 19.9.2016 - במהלך שעות הבוקר המוקדמות, הגיע לביתו של הנתבע כונס הנכסים, עורך הדין ברק כלב, עם צו אשר ניתן על ידי בית הדין.

35. ביום 21.9.2016 הגיש הנתבע בקשה לביטול הצו שניתן על ידי בית הדין. נכון למועד כתיבת כתב הגנה זה, ההחלטה בבקשה זו טרם ניתנה.

36. לטענת הנתבע, התובעת בכתב התביעה אינה מתארת מהם אותם הקבצים, מה תוכנם וכן מדוע הם מהווים, לשיטתה, סוד מסחרי, טענה המוכחשת על ידי הנתבע. התובעת לא טרחה לפרט ולתאר מהו אותו סוד מסחרי והסתפקה באמירות כוללניות וסתמיות.

37. לעניין מאגרי המידע, טען הנתבע כי מדובר במאגרים אשר אינם סודיים ועל כן חוקיותם מוטלת בספק רב.

38. עוד טען התובע כי בתקופה השנייה להעסקתו בתובעת, הוא לא חתם על הסכם העסקה - "**בדיעבד הסתבר לתובעת כי לא הוחתם על הסכם הואיל והתובעת לא התכוונה לעמוד בתנאי השכר אותם סיכמה עם הנתבע. הנתבע כאמור מעולם לא הוחתם על הסכם בתקופה השנייה וניסיונה של התובעת להצביע על שיטת עבודה דינה להידחות ולו מן הטעם שתנאי העסקתו של הנתבע הינם תנאים אישיים.**" (סעיף 28 לכתב ההגנה).

39. הנתבע טען כי התובעת מעולם לא ערכה לו שימוע. הנתבע חזר ודרש את זכויותיו כשם שסוכמו עמו. מנכ"ל החברה הבטיח לשוב עם תשובה, אך במקום להשיב לנתבע, זומן הנתבע לחדרו של מנכ"ל התובעת וזה הודיע לו כי הוא מפוטר באופן מידי. התובע לא זומן לשימוע ומעולם לא נערך לו שימוע.

40. לשם השלמת התמונה, הנתבע טען כי לאחר קבלת ההודעה בדבר פיטוריו, ייצרה הנתבעת "זימון לשימוע" שכל עניינו היה ליצור מעין פיקציה, לכך שהנתבע יקבל את הכספים להם היה זכאי, אולם למרבה הצער, גם זאת ללא ההצלחה.

41. לטענת הנתבע, "**טענותיה של התובעת בדבר "מידע סודי" איננו מתיישב עם התנהלותה של התובעת עצמה במסגרת הצווים הדחופים שביקשה שבמסגרתם כלל לא ביקשה צווי מניעה תוך שהיא משאירה את "המידע הסודי" לשיטתה, בחזקתו של הנתבע.**" (סעיף 30 לכתב ההגנה).

42. ככל הידוע לנתבע אין המדובר בסוד מסחרי או מידע שעלול להתפרש כסוד מסחרי.

43. לטענת הנתבע, לאור היעדר פירוט על תוכן הודעות הדואר האלקטרוני להן מייחסת התובעת "סודות מסחריים", אין הנתבע יכול להתייחס באופן פרטני ולהראות כי אין המדובר בסוד מסחרי, ועל כן דין התביעה להידחות.

44. לטענת הנתבע "**בהתאם לנוסח התביעה עצמה, הרי שהמיוחס לנתבע ידוע למבקשת כבר לכל הפחות מאמצע חודש אוגוסט 2016 דהיינו כחודש ימים לפני הגשת התביעה ובקשת צו הכינוס. עוד שוכחת התובעת לספר, כי כבר ביום 14.8.2016 קיבלה מהנתבע הודעת דוא"ל אשר שומטת את הקרקע מתביעה זו וכן מהמשך הבדיקה על ידי מומחה מחשבים ביום 18.8.2016!!!. ... כך שאין כל משמעות למועד הנזכר, במיוחד לאור העבודה כי שליחת פרטי דאטא כאמור היוותה חלק מעבודתו השוטפת של הנתבע**." (סעיף 31 לכתב ההגנה).

45. מעסיקתו הנוכחית, נכון לעת הגשת כתב ההגנה, אינה חברה המתחרה בתובעת.

46. לעניין הקבצים להם טוענת התובעת, טען הנתבע כי מדובר בקבצים עלומים, אשר התובעת לא צרפה לתביעתה. "**ואין בדוא"ל כל סוד וודאי שלא סוד מסחרי כהגדרתו בחוק. הנתבע לא הפר כל התחייבות כלפי התובעת, לא העביר שום מידע לגורם חיצוני ולא נעשה שום שימוש בדוא"ל הנ"ל**. (סעיף 35 לכתב ההגנה).

47. לטענת הנתבע, לאור הנסיבות כי לא מדובר בסודות מסחריים אין לתת כנגד הנתבע צו, לרבות צו מניעה. עוד טען הנתבע כי הוא לא ביצע פעולות שלא כדין ועל כן גם לא היתה כל הפקת רווחים מצידו. על כן, אין מקום למתן הסעד המבוקש בכתב התביעה.

48. לאור האמור, טען הנתבע כי אין כל הצדקה לשלילת פיצויי הפיטורים שלו. עוד טען הנתבע בהקשר זה, "**כי התובעת כבר עשתה לעצמה דין עצמי, הואיל ולא שחררה עד למועד זה את הקופות לידי הנתבע כשם שיפורט בכתב התביעה שכנגד.**" (סעיף 40 לכתב ההגנה)

49. על פי האמור, מתבקש בית הדין לדחות את התביעה על הסף ו/או לגופה ולחייב את התובעת בהוצאות הנתבע.

<u>התביעה שכנגד</u>

<u>טענות מר כהן</u>

50. מר כהן טוען כי המשא ומתן שקדם להעסקתו וכן פיטוריו נעשו בחוסר תום לב ובניגוד לדין.

51. לטענת מר כהן, במהלך שנת 2015 פנתה החברה למר כהן וביקשה ממנו לשוב ולחזור לעבוד בשירותיה וזאת במטרה להקים את מוקד הטלמרקטינג והמכירות בחברה, תוך שהיא מבטיחה לו, כחלק מהמשא ומתן, שכר בסיס ועמלות, אשר ינוע בין 11,000 ש"ח ל-18,000 ש"ח. על סמך מצג זה החל מר כהן לעבוד בחברה, בידיעה שמדובר במשרה לטווח ארוך.

52. בהתבסס על הבטחותיו והצהרותיו של מנכ"ל החברה, החל מר כהן לעבוד בחברה, וזאת מבלי שהחברה מסרה לו הסכם עבודה.

53. בתום מספר חודשי עבודה ולאחר שמר כהן קיבל את תלושי השכר, הבין מר כהן כי תלושי השכר אינם עולים בקנה אחד עם מה שהובטח לו. לפיכך, פנה מר כהן מיוזמתו למנכ"ל החברה וזאת כדי לברר את פשר ההפרש. במעמד השיחה הבטיח מנכ"ל החברה לבדוק את הנושא ולחזור אליו עם תשובות.

54. ביום 19.8.2016, במהלך יום העבודה השוטף, התבקש מר כהן לגשת לשיחה ספונטאנית אצל מנכ"ל החברה, בה בישר לו המנכ"ל על פיטוריו.

.55 לטענת מר כהן, פיטוריו נעשו בשיחה בעל פה, בהיעדר שימוע, מבלי שניתנה לו זכות הטיעון, תוך שקילת שיקולים זרים, ורק משום שעמד על זכויותיו.

.56 לשם השלמת התמונה, טען מר כהן כי פיטוריו נעשו בחוסר תום לב, בהיעדר שימוע, מבלי שנשלח לו זימון לשימוע ומבלי שניתנה לו האפשרות להתכונן ו/או להשמיע את טענותיו.

.57 עם סיום עבודתו שבחברה, נותרה החברה חייבת למר כהן זכויות בגין עבודתו.

.58 ביום 13.9.2016, לאחר סיום יחסי עובד מעביד בין הצדדים, הוציאה החברה בקשה לצו מינוי כונס נכסים במעמד צד אחד כנגד מר כהן.

.59 בהתאם לסעיף ג' לבקשה שהוגשה על ידי החברה, התבקשו תכתובות "דואר יוצא" מתיבת הדואר בכתובת - talmailco@gmaul.com.

.60 בהתאם לסעיף 27ב' לצו מינוי כונס נכסים במעמד צד אחד, מונה כונס נכסים לצורך חיפוש ותפיסה של: "**תכתובות שנשלחו מכתובת דוא"ל של המשיב תחת הכתובת talmailcoco@gmail.co**" (סעיף 19 לכתב התביעה שכנגד).

.61 בהתאם לסעיפים 7-9 לנספח א' לדוח כונס הנכסים, עולה כי מר כהן הבהיר לכונס הנכסים, כי כתובת דואר האלקטרוני, אשר כלפיה ניתן הצו, אינה שייכת למר כהן.

.62 בסעיף 9 לדוח כונס הנכסים, נכתב כי הכונס הבהיר למר כהן שאין כל ספק שמדובר בטעות סופר של בית הדין הנכבד ואף "הגדיל להסביר" שלא יכולה להיות מחלוקת לגבי כך שבית הדין התיר לחפש בכתובת דואר האלקטרוני הפרטית של מר כהן, ואף מוסיף "**שאין כל עילה להתנגדות לחיפוש בתיבת הדוא"ל הנכונה שלו.**" (סעיף 22 לכתב התביעה שכנגד).

.63 עוד טען מר כהן, כי בהתאם לסעיף 7 לדוח כונס הנכסים עולה כי החיפוש, בסופו של יום, בוצע בתיבת דואר האלקטרוני בכתובת – talco@gmail.com. ואולם – גם תיבה זו איננה התיבה כלפיה ניתן הצו והיא איננה התיבה כלפיה נתבקשה הבקשה. כונס הנכסים טען כי המשיב הבהיר לו שתיבת הדואר שלו היא talco@gmail.com ואולם מר כהן כלל לא מכיר תיבה זו.

64. בנסיבות המקרה, בסופו של דבר, החיפוש בדואר האלקטרוני של מר כהן נערך שלא כדין, על ידי החברה או מי מטעמה תוך פגיעה חמורה בפרטיותו של מר כהן.

65. לטענת מר כהן, מספר ימים לאחר ביצוע צו הכינוס, האמור, ערכה החברה ישיבה, במשרדיה, בה נכחו עובדי מחלקת התיאום, ובין היתר, גם העובדים הבאים: גל פאר, מנכ"ל החברה, נטע אחמ"שית במוקד, עומר מנהל המוקד, ליאור עובד המוקד, גיל עובד המוקד, גלעד עובד המוקד, וילי עובדת המוקד, יוליה עובדת המוקד, רוני עובד המוקד, יולי עובדת המוקד וחוני עובד המוקד.

66. הישיבה נוהלה על ידי מר גל פאר, מנכ"ל החברה, אשר טען בפני הנוכחים כי היו להם חשדות כנגד מר כהן על כך שהוא גנב דטא סודית של החברה וכי חשדות אלו התבררו כנכונות.

67. לפיכך, טען מר כהן, כי פרסום זה, בפני עובדי החברה, "**מהווה הוצאת דיבה חמורה כנגדו אשר בוצעה בכוונת מכוון, על כל המשתמע מכך.**" (סעיף 27 לכתב התביעה שכנגד), וכן, "**מהווה הוצאת לשון הרע כמשמעותה בחוק**" (סעיף 28 לכתב התביעה שכנגד).

68. בנסיבות המקרה ובמסגרת התביעה שכנגד שהגיש, דורש מר כהן **פיצוי בגין פיטורים שלא כדין**, בסך של 60,000 ש"ח - סכום השווה לשש משכורות חודשיות; **פיצוי בגין פגיעה בפרטיות**, בהתאם להוראות חוק הגנת הפרטיות, בסך של 50,000 ש"ח; פיצוי בגין **מלוא הפיצוי הסטטוטורי** הקבוע בסעיף 7א(ג) לחוק בגין הוצאת לשון הרע, בסך 100,000 ₪; פיצוי בגין **העסקה ללא טופס הודעה לעובד** בסך 5,000 ₪; וכן, להורות לחברה להעביר לקופה הוראה בכתב לשחרור קופות הפנסיה ו/או הגמל הרשמות על שמו, או לחילופין, ליתן צו להעברת הקופות על שמו.

<u>טענות החברה</u>

69. החברה היא חברה פרטית המתמחה באיתור, השבחה, ליווי ושיווק השקעות נדל"ן. במהלך עסקיה מפעילה החברה מערך שיווק טלפוני נרחב לטובת קביעת פגישות וביצוע הליכי מכירה טלפונים. לשם כך, נוהגת החברה לעשות שימוש במאגר מידע (סודי), אשר הצטבר במהלך השנים בעקבות פרסומים שונים שביצעה החברה המוערך במילוני שקלים.

70. מר כהן הוא עובד לשעבר בחברה, אשר פוטר במהלך חודש יולי 2016.

71. במהלך חודש אוגוסט 2016, לאחר עזיבתו של מר כהן את החברה, התגלה כי מר כהן הוריד למחשב בו נהג להשתמש בעבודתו בחברה, מאגר מידע השייך לחברה המהווה "סוד מסחרי" של החברה, וכן שלח את מאגר המידע לעצמו ואף לגורמים שלישיים באמצעות תיבת הדואר האלקטרוני השייכת לחברה - מהלך אשר נעשה ללא סמכות תוך הפרת חובת הסודיות והוראות הדין.

72. מר כהן הועסק על ידי התובעת בשתי תקופות העסקה.

האחת - מיום 18.3.2014 ועד ליום 25.12.2014. בה הועסק מר כהן בתפקיד ניהול מאגרי המידע ומערכת ניהול הלקוחות. תקופת ההעסקה זו, הגיעה לסיומה עקב אי התאמתו לתפקיד וכן בהעדר תקן מתאים, באותה תקופה, לתפקיד המבוקש על ידי מר כהן.

השניה- מיום 28.6.2015 ועד ליום 20.8.2016. בה הועסק מר כהן בתפקיד מנהל מוקד, שהינו תפקיד מפתח המוגדר כמשרת אמון. במסגרת תפקידו בחברה לקח מר כהן חלק בהקמת מאגר המידע הסודי של התובעת.

73. סמוך למועד עזיבתו של מר כהן את החברה, ועם פרוץ החשדות כנגדו, התברר לחברה כי הסכם ההעסקה עליו חתם מר כהן בעת תחילת תקופת העסקתו השנייה, אשר כלל בין היתר, תניות בהן העובד מתחייב לשמור על סודיות - נעלם באורח מסתורי, וזאת על אף העובדה שמר כהן הוחתם על הסכם העסקה מפורט כפי שנוהגת החברה ביחס לכלל עובדיה.

74. ביום 19.7.2016 נשלח למר כהן זימון לשיחת שימוע שנקבעה ליום 20.7.2016 בשעה 12:00 וזאת לאור אי התאמתו לתפקיד. ביום 20.6.2016 התקיימה שיחת השימוע, בשעה 13:30 ולא בשעה 12:00 כמתוכנן, וזאת לאור אילוצי לוח הזמנים של מר כהן. ביום 21.7.2016 הודיעה החברה למר כהן כי החברה החליטה לסיים את העסקתו בחברה.

75. בחלוף שבועיים ממועד ההזמנה לשימוע, גילתה החברה, כי חלק מלקוחותיה אליהם היא פנתה טלפונית, קיבלו כבר פניה טלפונית מחברה אחרת. עובדה זו העלתה חשד כי יתכן וקיימת זליגת מידע מתוך מאגר המידע של החברה.

76. לאור החשד, ביצעה החברה בדיקה שהעלתה כי בתאריך 19 יולי 2016, לאחר ההזמנה לשימוע, ייצר מר כהן, באמצעות שם המשתמש הרשום על שמו, קובץ אקסל שייצא לתוכו את נתוני התוכנה.

77. לשם השלמת התמונה, טענה החברה כי תוכנת במבי, המשמשת את כלל עובדי התובעת, ובתקופת העסקתו השניה של מר כהן שימשה אף אותו שכן מר כהן היה בעל ההרשאה הגבוהה ביותר בחברה, מכילה רשימת לקוחות הן קיימים והן פוטנציאליים, ואין מדובר ברשימת לקוחות אקראית או לחילופין כללית. מדובר בנכס ממשי של החברה בעל ערך מסחרי רב המוערך במילוני שקלים ועל כן, הוא לא חשוף לעיני כל עובדי החברה.

78. בבדיקה שערכה התובעת נמצא כי שם משתמש, העונה לשם 4444 "טלכו כהן" – שם המשתמש של מר כהן בתוכנת במבי, ביצע פעולה של ייצור קובץ אקסל של בסיס הנתונים במערכת- מאגר המידע הסודי של החברה, ביום 16.7.2016, בשעה 14:22. מדובר בפעולה חריגה אשר אינה נדרשת לביצוע במהלך העסקים הרגיל של התובעת.

79. מבדיקת מצלמות האבטחה של החברה, עולה כי לאחר שמר כהן יצא מחדרו של מנהל התובעת אשר זימן אותו לשיחת שימוע, ניגש מר כהן לעמדת העבודה שלו בסביבות השעה 14:00. בנוסף, ניתן לראות במצלמות האבטחה כי מר כהן ניגש למחשב בעמדה סמוכה לזו שלו, של עובדת אחרת בתובעת, שאינה קשורה למחלקה של הנתבע, וביצע מספר פעולות, בסביבות השעה 15:10.

80. לנוכח גילויים אלה, ביום 18.8.2016 פנתה החברה למומחה מחשבים לבדיקת שני המחשבים המתוארים לעיל. מבדיקת שני המחשבים התקבלה המסקנה כי מר כהן הפיק את קובץ הלקוחות – מאגר המידע הסודי של החברה.

81. החברה באמצעות אחד ממנהליה, ערכה שיחה טלפונית עם מר כהן, אשר במסגרתה חשף המנהל בפני מר כהן, באופן שטחי, את הממצאים. מר כהן מצדו לא הכחיש את הדברים ובתום השיחה עם המנהל, העביר מר כהן למנהל הודעה בדואר האלקטרוני, בהתאם להצעת המנהל, לפיה, התחייב מר כהן לא לעשות שימוש בקובץ מאגר המידע הסודי.

82. לאור האמור, עתרה החברה לבית הדין בבקשה דחופה לסעד זמני במעמד צד אחד, על מנת שיהיה בידה לתפוס ראיות ולבסס את החשדות כנגד מר כהן וצדדים שלישיים, בטרם יושמדו.

83. ביום 13.9.2016 נעתר בית הדין לבקשת החברה, שהוגשה במעמד צד אחד, וניתן צו לתפיסת נכסים (אנטון פילר). ביום 16.11.2016 נדחתה בקשת מר כהן לביטול הצו.

84. דוח כונס הנכסים אשר הומצא לצדדים, חושף, כי מר כהן העביר את מאגר המידע האמור ואף מצגות וחומרים נוספים לתיבת הדואר האלקטרוני האישית שלו וכן לצדדים שלישיים.

85. לאור האמור, הגישה החברה תלונה במשטרה כנגד מר כהן.

86. לטענת החברה, לאחר סיום עבודתו של מר כהן בחברה, החל מר כהן לעבוד בחברה מתחרה וכן, נהג להשתמש במאגר המידע של החברה.

87. עוד טענה החברה, כי ביום הגשת התביעה הועסק מר כהן בקבוצת קנדה ישראל, מתחרה ישירה של החברה, הפועלת בתחום שיווק נדל"ן.

88. עוד טענה החברה, בהקשר זה, כי נודע לה בדיעבד, על כך שמר כהן במקביל לעבודתו בחברה, הועסק בחברה אחרת, הפועלת בתחום ניהול מאגרי מידע. לפיכך, קיים חשש כי מר כהן עשה ויעשה שימוש במאגר המידע הסודי של החברה תוך שהוא וצדדים שלשיים נהנים מהמידע השייך לחברה על ידי עשיית עושר ולא במשפט ותוך תחרות בלתי הוגנת.

89. מר כהן פוטר מעבדתו בחברה לאחר שנערך לו שימוע, בפני מנהלו הישיר, מר גל פאר, ביום 20.6.2016, וזאת מטעמי חוסר התאמה.

90. לטענת החברה, החברה לא פנתה למר כהן בבקשה להקים את מוקד הטלמרקטינג והמכירות בחברה, אלא מר כהן הוא זה שפנה לחברה וביקש לעבוד כמנהל מוקד, עם חזרתו מחו"ל. החברה לא התנגדה לחזרתו של מר כהן לעבודה אצלה ולהצעתו לשמש כמנהל המוקד, שכן, באותה תקופה, נזקקה החברה למנהל מוקד. החברה העדיפה את מר כהן על פני עובד זול, שכן, באותה עת, האמינה החברה כי מר כהן בעל פוטנציאל ויכולת לימוד גבוהים, חרף העדר ניסיון בתחום, אך בהמשך התבדתה.

91. החברה מסרה למר כהן הסכם העסקה הכולל בתוכו הודעה על תנאי העסקה, כמקובל בחברה וכפי שניתן לו בתקופת העסקתו הראשונה. כמו כן, מר כהן חתם על ההסכם כפי שחותמים על הסכם העסקה כל עובדי החברה.

92. למר כהן לא הובטח דבר לגבי עמלות, שכן הן פרי מאמציו האישיים בלבד ואם הובטח דבר שכזה ולא קוים, לגישתו, הרי שהיה יכול להתפטר.

93. על כן, טענה החברה כי אין לשייך את השיחה שקיים מר כהן עם מנכ"ל החברה, בדבר פשר "ההפרש" בין תלושי השכר למשכורת, שלכאורה, הובטחה לו, לבין פיטוריו. שכן, פיטוריו של מר כהן באו לאחר פרק זמן ממושך מהמועד בה התקיימה הפגישה.

94. החברה אינה חייבת דבר למר כהן בגין תקופת עבודתו בחברה. תלוש השכר האחרון, המהווה גמר חשבון, מדבר בעד עצמו.

95. לעניין הצו, החברה ביקשה תכתובות דואר יוצא מתיבת הדואר הרשומה על שם – talmailco@gmail.com ולא talmailco@gmaul.com.

96. החיפוש בתיבת הדואר האלקטרוני של מר כהן נעשה על דעתו ובהסכמתו ועל כן אינה עולה לכדי פגיעה בפרטיות - "**ומכל מקום, החלטה הדוחה טענה זו ניתנה על ידי בית הדין הנכבד ביום 16 נובמבר 2016**" (סעיף 3.13 לכתב ההגנה שכנגד).

97. החברה ערכה שיחה עם עובדיה אודות מר כהן, רק לאחר קריאת דו"ח כונס וקבלת תגובת מר כהן לבקשה למתן צו כינוס הנכסים, בה הודה מר כהן באשמות מיוחסים לו. לפיכך, עומדות לחברה מלוא ההגנות מכוח חוק איסור לשון הרע ובכלל הגנת אמת הפרסום והגנת תום הלב.

98. החברה ערכה חיפוש בתיבת הדואר האלקטרוני של מר כהן, הן הפרטית והן במקום העבודה מכוח צו כינוס נכסים ובהסכמת מר כהן, שכן, מר כהן נתן הסכמתו לכונס הנכסים לבצע חיפוש בתיבת הדואר האלקטרוני האישית שלו ובמחשבו האישי. על כן, דין הטענה בגין הפרת פרטיותו של מר כהן דינה להידחות.

99. החברה העבירה למר כהן את טופס 161, כך שמלוא כספי פיצויי הפיטורים הועברו לרשותו של מר כהן.

100. לסיכום, לאור כל האמור, טוענת החברה בכתב ההגנה שכנגד כי דין התביעה להידחות על כל מרכביה.

<u>תיאור ההליכים</u>

צו אנטון פילר

101. ביום 7.9.2016, <u>טרם הגשת התובענה בהליך זה</u>, הגישה התובעת בקשה דחופה למתן סעד זמני במעמד צד אחד. במסגרת הבקשה, התבקש בית הדין ליתן צו במעמד צד אחד למינוי כונס נכסים לטובת העתקת מסמכים וחומר מחשב המצויים אצל הנתבע בתיבת הדוא"ל האלקטרוני הפרטית שלו וכן בתיבת הדוא"ל האלקטרוני שסופקה לו על יד התובעת במהלך עבודתו, כמו גם בכל

מחשב נייח, נייד, טאבלט או טלפון חכם שברשותו, וזאת מכח סעיפים 16 ו- 17 לחוק עוולות מסחריות.

102. ביום 13.9.2016 קיבל בית הדין החלטה על פיה נעתר בית הדין לבקשת החברה למתן הצו. במסגרת החלטה זו, מינה בית הדין את עו"ד ברק כלב ממשרד אורנה לין, ככונס נכסים לפי תקנה 387א לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד- 1984 (להלן: "**תקנות סדר הדין האזרחי**") וסעיפים 16 ו- 17 לחוק עוולות מסחריות.

103. ביום 18.9.2016 התייצב כונס הנכנסים בביתו של הנתבע מלווה בשני שוטרים, מומחה מחשבים וחוקר פרטי, לביצוע הצו.

104. ביום 19.9.2016 בוצעו הוראות הצו על ידי מומחה מחשבים, בכל הנוגע לחיפוש ותפיסה של תכתובות דואר האלקטרוני המצויות בתיבת הדוא"ל שהקצתה התובעת לנתבע במחשבי התובעת, במהלך עבודתו של הנתבע בתובעת. זאת, בהתאם להוראות סעיף 27(א) להחלטת בית הדין מיום 13.9.2016 ובנוכחות כונס הנכסים, עו"ד ברק כלב.

105. הליכים רבים התקיימו בתיק בנוגע לצו אנטון פילר שניתן (ואף הליך בר"ע לבית הדין הארצי לעבודה) אולם בסופו של דבר, קיבל בית הדין את בקשת התובעת ואישר את ביצוע הצו – תפיסת החומרים המצויים במחשבו האישי של הנתבע ובטלפון הנייד, וכן אישר את חשיפת המידע שנתפס על ידי הכונס הנכסים, לרבות תכתובות שנמצאו בדואר האלקטרוני האישי של הנתבע, קבצי אקסל ומצגות.

בכל מקרה, מאחר שבמסגרת פסק הדין דנן אנו מכריעים בנוגע לטענות הצדדים בתיק העיקרי - בחרנו לפרט בקצרה את ההליכים שהתקיימו בנוגע לצו אנטון פילר ולהתמקד, כאמור, בתיק העיקרי.

ההליכים בתיק העיקרי

106. כתב התביעה בהליך זה הוגש ביום 20.9.2016. כתב ההגנה יחד עם התביעה שכנגד הוגשו ביום 27.10.2016. כתב ההגנה שכנגד הוגש ביום 27.11.2016.

107. תצהיר עדות ראשית מטעם התובעת והנתבעת שכנגד הוגש ביום 25.2.2019. תצהירי עדות ראשית מטעם הנתבע והתובע שכנגד הוגשו ביום 30.4.2019.

108. בתיק התקיימו שני דיוני הוכחות: דיון הוכחות ראשון התקיים ביום 5.6.2019 במסגרתו העידו: עופר פלדמן (להלן: "**מר פלדמן**"), זוהר יובינר (להלן: "**מר יובינר**") וגל פאר (להלן: "**מר פאר**"). בתחילת הדיון - ב"כ התובעת והנתבעת שכנגד ויתרו על חקירה נגדית של עדת הנתבע, גב' יערה שובק, וזאת מטעמי יעילות וחסכון.

דיון הוכחות שני בהליך זה התקיים ביום 14.6.2020. במהלך הדיון העיד הנתבע ועדי הנתבע - דקלה בן עמי (להלן: "**גב' בן עמי**"), שורץ ריגר (להלן: "**גב' ריגר**"), נטע טילור (להלן: "**גב' טילור**") וכפיר יהושע (להלן: "**מר יהושע**").

הצדדים הגישו את סיכומיהם בכתב.

השאלות שבמחלוקת

109. במסגרת פסק הדין דנן נידרש לשאלה - האם החברה הוכיחה כי בידה רשימת לקוחות המהווה 'סוד מסחרי' הראוי להגנה; האם מר כהן הפר את חובות האמון ותום הלב, בגין גניבת קניין החברה, באופן המצדיק שלילת פיצויי פיטורין, בנסיבות כפי שהוכחו בפנינו? בנוסף, נידרש לשאלת זכאותו של מר כהן לסעדים שנתבעו על ידו במסגרת התביעה שכנגד: פיצוי בגין לשון הרע, פיצוי בגין אי מסירת הודעה לעובד, פיצוי בגין פיטורים שלא כדין ומתן צו לשחרור קופות.

דיון והכרעה - תביעת החברה

<u>האם רשימת הלקוחות של החברה עולה לכדי סוד מסחרי?</u>

110. בחקיקה ובפסיקה נקבעו כללים ברורים בכל הקשור להוכחת קיומו של סוד מסחרי. סעיף 5 לחוק עוולות מסחריות מגדיר סוד מסחרי באופן הבא:

"מידע עסקי, מכל סוג, שאינו נחלת הרבים ושאינו ניתן לגילוי כדין בנקל על ידי אחרים, אשר סודיותו מקנה לבעליו יתרון עסקי על פני מתחריו, ובלבד שבעליו נוקט אמצעים סבירים לשמור על סודיותו".

111. סעיף 7(א) לחוק עוולות מסחריות קובע כי:

"לא יהיה אדם אחראי בשל גזל סוד מסחרי, אם התקיים אחד מאלה: (א)הידע הגלום בסוד המסחרי הגיע אליו במהלך עבודתו אצל בעליו של הסוד המסחרי וידע זה הפך לחלק מכישוריו המקצועיים הכלליים...".

112. בפסק הדין - בע"ע 164/99 **דן פרומר וצ'ק פוינט - רדגארד בע"מ**, 4.6.1999 (להלן: "**הלכת צ'ק פוינט**") התייחס בית הדין הארצי למאפיינים של המונח 'סוד מסחרי' ופסק כי:

"מכאן, עסקינן ב'סוד מסחרי', כאשר מדובר במידע המצוי בידי המעסיק בלבד, אינו נחלת הכלל ואינו ניתן לגילוי בנקל. בדרך-כלל מדובר במידע המצוי בידי חלק קטן מעובדי המעסיק, כגון: בידי ההנהלה הבכירה או בידי מנהלי מחלקת השיווק. ניתן לגלות מידע רב אודות חברה באמצעים המודרניים הקיימים כיום דוגמת האינטרנט. כמו כן, קיים מידע המופץ לכלל העובדים בחברה. כל אלה אינם בגדר 'סוד מסחרי'. מכאן, כי מידע הנגיש לציבור או מוצר מוגמר הנמכר לציבור הרחב, אינם נופלים בגדר 'סוד מסחרי'".

על דרך ההוכחה בדבר קיומו של סוד מסחרי נקבע כדלקמן:

"'סוד מסחרי' אינו מילת קסם. על מעסיק הטוען לקיומו של 'סוד מסחרי' להוכיח את קיומו. היינו, עליו לתאר ולפרט מהו הסוד. אין להסתפק בתיאור כללי או בטענה כללית על קיומו של 'סוד', כפי שארע במקרה דנן אלא יש להצביע לדוגמא, על תוכנה, פורמולה, נוסחה מסוימת, רשימת לקוחות מסוימת, תהליך מסוים וכו'. במסגרת הוכחת ה'סוד המסחרי' על המעסיק הקודם להוכיח גם את <u>היקפו ואת הזמן שעליו להיוותר בגדר 'סוד'</u>. יתרה מזו, על המעסיק הקודם להוכיח, כי מדובר ב'סוד' וכי הוא <u>נקט באמצעים סבירים במטרה להבטיח את שמירת הסוד המסחרי</u>, כגון: חשיפתו בפני עובדים הזקוקים לו לצורך עבודתם ואי-חשיפתו לעובדים אחרים או שמירת החומר במקום מוגן". (ההדגשה אינה במקור ת.ס.).

113. בהתאם להלכת צ'ק פוינט, רשימת לקוחות יכולה לבוא בגדרו של סוד מסחרי ולהיחשב כאינטרס בר הגנה - "**רק בנסיבות בהן יוכח שדרוש מאמץ מיוחד להשיגה, ובאותם מקרים שיוכח שיש ערך מוסף כלשהו בקבלת הרשימה 'מן המוכן'**" (ע"ע (ארצי) 9046/96 **בן ברוך - תנובה מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ**, נד(1) 625). כן נפסק כי "**במקרים רבים חשיבותה של רשימת לקוחות אינה נובעת מזהות הלקוח אלא מתנאי העסקאות עמו, מהמוצרים שהוא רוכש ומהטיפול שלו הוא זוכה**" (ע"ע (ארצי) 1141/00 **הר זהב שירותי מזון בע"מ - פודליין בע"מ**, פ"ד לח 72) (להלן: "**עניין הר זהב**").

114. רשימת לקוחות תהווה "סוד מסחרי", כחלק מקניין המעסיק, רק בנסיבות בהן יוכח כי דרוש מאמץ מיוחד להשיגה, כאשר הקובע הוא מהות הרשימה ותכולתה, ולא שמה או כינויה שניתנו על ידי הצדדים. עוד נקבע, כי חשיבותה של רשימת הלקוחות אינה בזהות הלקוחות אלא בתנאי ההתקשרות, וכי יש להביא בחשבון את ההשקעה ב"משיכת" לקוחות ואת החסכון בהשקעה, למי שנגלה לו הסוד המסחרי (ראה עניין הר זהב).

.115 אם כך, על מנת להוכיח שרשימת לקוחות מהווה סוד מסחרי, על המעסיק להראות כי נקט באמצעים סבירים להבטיח את שמירת הסוד המסחרי (כגון חשיפתו לעובדים הזקוקים לו לצורך עבודתם בלבד, שמירת החומר במקום מוגן וכו') וכי לא פרסם אותה בכל דרך שהיא.

.116 מעיון בכתב ההגנה שכנגד עולה כי החברה טוענת לגזל של מאגר מידע הסודי הנמצא בבעלותה - המהווה דאטה בייס של כלל מערכת ניהול הלקוחות (במבי) (להלן: "**מאגר מידע**" ו/ או "**רשימת לקוחות**") וכן לגזל של מצגות החברה. "**דוח כונס הנכסים שהומצא לצדדים, חושף, ללא כל ספק, כי התובע שכנגד העביר את מאגר המידע האמור ואף מצגות וחומרים נוספים לתיבת הדוא"ל האישית שלו (GMAIL) וכן לצדדים שלישיים.**" (סעיף 2.5.4 לכתב ההגנה שכנגד). עוד טענה החברה, כי לאור תגובת התובע שכנגד לצו אנטון פילר, בה הודה התובע שכנגד במעשים המיוחסים לו, הגישה הנתבעת שכנגד תלונה למשטרת ישראל.

.117 מדו"ח הכונס עולות מספר נקודות חשובות. האחת היא שיתוף פעולה מלא של הנתבע. השנייה היא שהחומר שנתפס הקשור לנתבע כולל בתוכו את הפריטים הבאים - מספר קבצי אקסל הכוללים רשימת לידים לקוחות ונתונים שונים רלוונטיים לחברה, מצגת הרשומה תחת השם "פריסת כותרת", קובץ העונה לשם talco_acha.xlsx. בתיקיית Downloads- נראה כמאגר מידע של לידים מלקוחות, כולל בתוכו את קובץ הרשום תחת השם TRIGO LTD. PPTX. בתיקיית Downloads כולל קובץ המכיל מצגת – מודל עבודה CANDA-ISRAEL. בנוסף, בין עמודי המצגת, ניתן למצוא מידע הנראה שנלקח ממערכת המידע במבי אשר נמצאת בבעלות החברה. בתיקייה CANADA ISRAEL נמצאו קבצים שונים הרשומים תחת השמות הבאים: מודל שכר, פריסת כותרת, קצב מכירות, תהליך גיוס ותסריט טיוב צפון חדש. בקובץ המכיל תבנית למצגות בלבד, נראה כי הוא דומה למצגת "פריסת מצגת" של טריגו. בשולחן העבודה נמצאה תיקייה העונה לשם ORANGE ובה נמצאו 3 קבצים: האחד תחת השם "דוח סיכום" השני תחת השם "ייצור לידים" והשלישי תחת אותו שם "ייצור לידים" וכן קבצים נוספים שנמחקו על ידי הנתבע - קובץ בשם "סיכום של לידיים" והעתק

נוסף של "SEARCH_RESULT.XL" המכיל גם את המילה "לידיים". בדיסק און קי שנתפס, השייך לנתבע, נמצאו מספר קבצים בתיקייה - CANADA ISRAEL ועוד. בדואר האלקטרוני הפרטי של הנתבע נמצאו גם הודעות דוא"ל;

118. לאור האמור, אנו סבורים כי ככל שהתובעת בדעה כי החומר שנתפס על ידי הכינוס, לרבות מאגר המידע, הם "סוד מסחרי", עליה להוכיח כי היא נקטה באמצעים סבירים במטרה להבטיח את שמירת סוד מסחרי זה, וכן כי רשימת הלקוחות מאופיינת ברובה בלקוחות פוטנציאליים, כך שפנייה אל אותם לקוחות תניב בהכרח עסקאות ויש יתרון בקבלתה מן המוכן (ראה עניין הר זהב).

119. בסיכומיה טענה החברה כי - "**מדובר במידע סודי השמור במערכת ניהול ייעודית ופנימית (הבמבי) כאשר השימוש במערכת זו מוגן באמצעות <u>שם משתמש וסיסמה אישית</u> לכל משתמש... השימוש במערכת נעשה על פי הרשאות שונות בדרגות משתנות (איש מכירות, מתאם פגישות ומנהל)**" (סעיף 2.8 לסיכומי התובעת) - כך שלמעשה, כטענת התובעת, כל עובד בהתאם לתפקידו רשאי לראות את רשימת הלקוחות הרלוונטיים לתחום עיסוקו בלבד. על כן, "**רק מספר בעלי תפקידים מצומצם נשאו בהרשאות גבוהות אלה (ובהם, הנתבע מתוקף תפקידו הבכיר כמנהל מערכות המידע). ורק הם יכולים להפיק או לייצר פעולות ייצוא של קובץ מאגר המידע בכללותו (שהוא ליבת העסק) מתוך מערכת הבמבי או להפיק דו"חות הכוללים מידע מסחרי סודי ביחס ליחסי המרה.**" (סעיף 2.8 לסיכומי התובעת)

120. לצד טענה זו, טענה התובעת בסיכומיה, כי נקטה באמצעים סבירים נוספים, במטרה להבטיח את שמירת הסוד המסחרי. כך למשל, נהגה החברה להחתים את עובדיה על כתב התחייבות לשמירה על סודיות, וכן, במחשבים מסוימים, נדרשו העובדים להקליד סיסמה.

121. מנגד טען התובע בסיכומיו כי התובעת נהגה לתת הרשאות לגורמים רבים מלבד הנתבע. כך שלטענת הנתבע - "**התברר כי לעובדים בחברה אף הייתה גישה לאותה רשימת לקוחות כשהם עבדו מביתם ובנקל הם יכלו לדלות ממנה מידע ופרטים.**" (סעיף 38 לסיכומי הנתבע).

על כך העיד הנתבע בחקירתו הנגדית –

" ש: אוקיי. והשכבה, שכבת ההגנה שלך ההרשאה שלך הייתה ברמה הגבוהה ביותר?
ת: הייתי מנהל, כן.
ש: אוקיי. ורק למספר מצומצם בחברה היה את מספר את ההרשאות כמו שלך, נכון?
ת: אני יודע שחוץ ממני ולנטע היו עוד 3 או 4 אנשים וכמו שאמרתי,
ש: חוץ ממך ולנטע היו עוד 3 או 4 אנשים,
ת: או 3,"
(עמ' 255 לפ' ש' 9-4)

122. לשם השלמת התמונה, בעדותה העידה גב' טיילור כך –

"עו"ד ריבנר: אוקיי. במסגרת התפקיד שלך כיד ימינו של טל, איזה הרשאות קיבלת למערכות המחשוב של טריגו ובתשובה שלך גם אני רוצה שתייחסי אם הייתה לך גישה למערכת הבמבי ולרשימת הלקוחות במערכת הבמבי.
העדה, גב' טיילור: אז באמת עבדנו עם במבי. בעצם לכל, היו לי, מה זאת אומרת? יכולתי להיכנס, הייתי אחראית בלנתב לידים למתאמים, והיה לי יחסית די הרבה הרשעות. אני לא יודעת אם הייתי הטופ של הטופ אבל יחסית הרבה הרשעות. זה מה שעשיתי, ניתבתי בעצם לידים למתאמים, ועשיתי טלפונים בעצמי.
עו"ד ריבנר: אוקיי, והייתה לך גישה לרשימת הלקוחות בבמבי?
העדה, גב' טיילור: כן כן, זה היה חלק,
ש: אוקיי.
ת: מהמשימות שלי בבוקר.

....

ש: ובאיזה מערכת השתמשת? עבדת מהבית?

ת: במבי.

ש: זאת אומרת, הייתה לך גישה מהבית לבמבי על כל רשימת הלקוחות וכל מה שרלוונטי שם.

ת: יכול להיות שהיה לי קצת פחות הרשאות אבל כן לגמרי,

ש: אוקיי.

ת: כאילו, היה לי, כן. עשיתי טלפונים מהבית, הייתה לי רשימת לקוחות, כן.

123. בתצהירו טען הנתבע כי במסגרת תפקידו נדרש לבצע פעולות ניתוח ובחינה של יחסי ההמרה, גם מחוץ לשעות העבודה, בביתו בידיעת החברה ובאישור, מנהלו הישיר, מר פאר. עוד טען הנתבע, בהקשר זה, כי "**לא הייתי העובד היחיד בחברה שנדרש לבצע עבודה גם מהבית, ועובדים נוספים, לרבות נותני שירותים חיצונים (שעבדו מול החברה), ביצעו עבודה מחוץ לכותלי החברה (בביתם וכדומה) תוך שעשו שימוש במערכות החברה השונות (אשר היתה להם גישה אליהן), הפיקו דוחות ונתונים ועשו שימוש במידע של החברה מחוץ למשרדיה. מסרונים (תכתובת וואטסאפ) עם עובדי החברה ועם גל פאר אשר מעידים על כך שאני וכן עובדי חברה נוספים עבדו מהבית במערכת "הבמבי"** (סעיף 7 לתצהיר עדות ראשית מטעם הנתבע).

124. מעדותה של גב' טילור כפי שהובאה בפנינו וכן מעדותו של הנתבע, אנו למדים כי החברה נהגה לתת הרשאות למערכת הבמבי גם לעובדים זוטרים, שאינם נמנים עם הנהלה הבכירה בחברה. כמו כן, נהגה החברה לאשר לחלק מעובדיה, בניהם גב' טילור, לעבוד מהבית על אותה רשימת לקוחות ו/או על לידים המופקים ממערכת המידע. כך שביום יום, היו עובדים שעבדו מהבית על רשימת הלקוחות בידיעה ובאישור התובעת.

125. מעדותו של מר פאר עולה כי רשימת לקוחות, כפי שהיא מוצגת בקובץ אקסל, הייתה נגישה לעובדים, באופן חלקי ובהתאם להגדרת תפקידם. כך, שכל עובד היה מורשה לראות חלק ספציפי מתוך רשימת הלקוחות. יחד עם זאת, לטעמנו, מר פאר לא סיפק הסבר מניח את הדעת, כיצד בפועל נעשתה החלוקה, מי ביצע את חלוקת המידע לעובדים וכן מי פקח על שמירת סודיות המידע שלא יזלוג לעובדים שאינם בעלי הרשאה מתאימה.

126. לשם השלמת התמונה נביא את עדותו של מר פאר כפי שהיא הוצגה בפנינו.

בחקירתו הנגדית העיד מר פאר כך –

"העד, מר פאר:	**סוכן שעובד אצלנו רשאי לראות את מאגר הלקוחות הספציפי שהוא מטפל. מתוך 65,000 הוא יטפל ב-50 לקוחות. ב-100 לקוחות. את הלקוחות שלו הוא רשאי לראות.**
עו"ד שמר:	**מי מוריד לו,**
העד, מר פאר:	**הוא לא רשאי לראות של מישהו אחר.**
עו"ד שמר:	**מי מוריד לו את הרשומות?**
העד, מר פאר:	**הוא לא רשאי לראות את הכל.**
עו"ד שמר:	**מי מוריד לו,**
העד, מר פאר:	**הוא רשאי לראות את שלו. <u>אף אחד לא מוריד לו כלום</u>.**
עו"ד שמר:	**אלא איך הוא יכול לראות?**
העד, מר פאר:	**הוא נכנס למערכת הלקוחות,**
עו"ד שמר:	**כן?**
העד, מר פאר:	**והוא רואה את תיקי הלקוח שלו בתוך המערכת.**
עו"ד שמר:	**אז זה לא (מדברים ביחד),**
העד, מר פאר:	**אתה מדבר על אקסל.**
עו"ד שמר:	**כן?**
העד, מר פאר:	**שהורידו את כל המידע מכל המערכת.**
עו"ד שמר:	**זאת אומרת כל המידע של כל המערכת שלכם נמצא פה בדבר הזה שהוא הוריד, נכון?**
העד, מר פאר:	**אני, רובו,**
עו"ד שמר:	**כל המידע.**
העד, מר פאר:	**רובו הגדול.**

עו"ד שמר: **מה זה רובו הגדול? כל המידע?**

העד, מר פאר: **90% ממנו.**

עו"ד שמר: **90% ממנו.**

העד, מר פאר: **אמת.**"

(עמ' 50 לפ' ש' 30-5) (ההדגשה אינה במקור ת.ס.)

127. לאורך הליך זה, התובעת נמנעה מלהציג נהלים או לחילופין הנחיה המסדירה את כללי העבודה בכל הנוגע לביצוע משימות במערכת המידע הסודית של החברה, קרי, מה מותר ומה אסור לעובדים לבצע במערכת המידע וכן, מה הכללים המנחים לעבודה מהבית.

על כך, העיד מר פאר בחקירתו הנגדית -

"**עו"ד שמר:** **יש איזה שהוא הוראה אצלכם, אם אין נהלים, אין נהלים. אבל אני מבין שתמיד אני אתקל בהרצאה, אז אולי אין נוהל, יש משהו אחר,**

העד, מר פאר: **אמת היא תמיד כואבת, בבקשה.**

עו"ד שמר: **תגיד לי, יש לכם איזה שהיא הוראה שאוסרת הורדת דברים מהמחשב אצלכם,**

העד, מר פאר: **כמובן.**

עו"ד שמר: **באיזה שהוא מקום? איפה?**

העד, מר פאר: **אותו, רגע, אבל הרגע שאמרנו שהנהלים הם לא פה ולא ביקשת להביא אותם. אם אתה מבקש להביא אותם היינו מציגים לך אותם.**"

(עמ' 163 לפ' ש' 32-27, עמ' 164 לפ' ש' 2-1)

128. עיון מעמיק ברשימת הלקוחות מעלה כי מלבד קובץ שמות הלקוחות, הרשימה בעיקרה נעדרת פרטים רבים אודות הלקוחות, כך שלא ניתן ללמוד מרשימה זו, האם מדובר בלקוחות פוטנציאלים – ממשיים, וכן את פרק הזמן שעליה להיוותר בגדר סוד.

129. יוצא, כי אין חולק כי נמצאו אצל הנתבע הודעות מייל ומצגות המכילות מידע השייך לתובעת, אך יחד עם זאת, על פי הנטען בהליך זה, מר פאר והתובעת לא עמדו בנטל להוכיח את הגנותיהם על פי חוק עוולות מסחריות.

130. לא נסתרה מעיננו טענת התובעת כפי שהיא עולה בסיכומיה, כי מאגר המידע כלל בתוכו נתונים מפולחים ומסוננים שנצברו ביחס למתעניינים וגם ללקוחות ממשיים, מידע אשר אינו נגיש לציבור ועל כן יש לראותו כסוד מסחרי של החברה. יחד עם זאת, אין אנו יכולים שלא לתת את דעתנו לטענת הנתבע כי אין לראות במאגר המידע (דאטה בייס היסטורי) כמידע סודי. זאת, משום רשימת לקוחות אינה עונה להגדרה של "לקוחות" החברה.

131. הנתבע, לאורך ההליך וכן בסיכומיו, טען כי "רשימת הלקוחות" כפי שמציגה החברה, מאופיינת בעיקרה בלקוחות פוטנציאליים, אשר בינם לבין החברה לא נוצרה זיקה אשר ראויה להגנה, שכן, "**כאשר מדובר בלקוח עבר או לקוח מזדמן (לקוח שרכש בעבר באופן חד פעמי מחברה/מעסיק/ספק/יצרן כלשהו מוצר/שירות מסוים), הרי שהזיקה בינו לבין אותו גורם כבר אינה קיימת ואינה ברת הגנה.**" (סעיף 31 לסיכומי הנתבע).

132. עוד טען הנתבע בסיכומיו, כי אין לראות ברשימה המכילה לקוחות פוטנציאליים כסוד מסחרי - "**רשימת לקוחות תזכה להגנה ותוכר כסוד מסחרי רק כאשר המדובר ברשימה שמכילה לקוחות ממשיים או קבועים, ואשר איתם יש למעסיק הסכם בר תוקף.**" (סעיף 32 לסיכומי הנתבע).

133. מנגד טענה התובעת בסיכומיה, כי מאגר המידע כלל בתוכו גם לקוחות מתעניינים וגם לקוחות ממשיים. מאגר מידע זה הורד "**מתוך מערכת הבמבי כולל פרטים ומידע רב של לא פחות מ 66,794 (!) מתעניינים (לרבות לידים עדכניים למועד הורדת הקובץ) שיצרו קשר עם התובעת כתוצאה <u>ממאמצי פרסום ושיווק רבים</u> וגם <u>336 לקוחות ממשיים</u> של התובעת.**" (סעיף 2.5 לסיכומי התובעת). לפיכך, מאגר מידע זה כלל בתוכו נתונים מסחריים סודיים כגון: סטטוס של כל לקוח או לקוח מתעניין (ליד) בחברה, סיכומי פגישות והערות שהתקבלו ונרשמו על ידי עובדי החברה, היסטוריית פניות עם כל לקוח, פירוט המידע והפרויקט הספציפי לגביו התעניין הלקוח, וכן גם כמה לידים מצליחה החברה להמיר ללקוחות שרכשו בפועל. לפיכך, טענה התובעת, כי אין

לראות במאגר מידע זה כמאגר "גנרי" השייך לנחלת הרבים או כרשימה הלקוחה מדפי זהב, אלא כמאגר מידע פרטני ומפולח, שלא ניתן לגלותו בנקל.

134. מעיון מעמיק ברשימת הלקוחות ובהתבסס על טענת הצדדים, אנו סבורים כי חשיבותה של רשימת לקוחות אינה טמונה בזהות הלקוחות אלא בתנאי ההתקשרות עימם.

135. לצד קביעה זו, אנו סבורים גם, כי התובעת כלל לא הרימה את נטל ההוכחה כי נקטה באמצעים סבירים כלשהם להבטיח את "סודיות" רשימת הלקוחות. בהליך זה נמנעה התובעת מלהביא עדים נוספים אשר יתמכו בגרסת מר פאר - מנכ"ל התובעת, ויחזקו את טענתו כי רשימת הלקוחות הייתה מאובטחת, כך שרק עובדים בודדים נחשפו למידע המופיע ברשימת הלקוחות, ולא סיפק כל הסבר לכך.

136. יתרה מכך, התובעת גם לא הציגה ראיות לטענתה כי נעשה ניסיון, על ידי הנתבע או מי מטעמו, ליצור קשר עם לקוחות החברה מתוך מאגר המידע הסודי, מלבד הטענה כי "**בחלוף שבועיים ממועד ההזמנה לשימוע החלה התובעת לגלות כי חלק מהלקוחות אליהם היא פונה טלפונית כבר קיבלו פניה טלפונית מחברה אחרת.**" (סעיף 1.4.2 לכתב התביעה) כלומר, התובעת לא הציגה כל ראיה התומכת בטענה זו.

137. הלכה היא, כי הימנעות מהבאת ראיות, ולמצער אי מתן התייחסות לניסיונות שבוצעו להבאת הראיות, ככל שבוצעו ניסיונות כאמור, מסייעת לחזק המסקנה כי אילו הובאו אותן ראיות היו הן פועלות לחובת התובעת, וכמאמר בית המשפט בהקשר זה:

"**כלל הנקוט בידי בית המשפט מימים ימימה, שמעמידים בעל דין בחזקתו, שלא ימנע מבית המשפט ראיה שהיא לטובתו, ואם נמנע מהבאת ראיה רלבנטית שהיא בהישג ידו ואין לו לכך הסבר סביר, ניתן להסיק שאילו הובאה הראיה היתה פועלת נגדו**". (ע"א 55/89 **קופל (נהיגה עצמית) בע"מ - טלקאר חברה בע"מ**, פ"ד מד(4) 595, בעמ' 603).

138. מאחר שהתובעת לא הביאה בפנינו ראיות לכך שהנתבע או מי מטעמו, עשה או עשו שימוש במאגר המידע של הנתבעת וכן גם לא סיפקה כל הסבר מניח את הדעת לכך, מסתברת המסקנה הבאה - בצירוף כל אשר פורט לעיל - היא כי התובעת לא עמדה בנטל הנדרש להוכיח טענתה כי הנתבע העביר את רשימת הלקוחות לחברת קנדה ישראל לרבות לצדדים שלישיים.

139. יחד עם זאת, אין אנו מתעלמים מהמשקל ההולם שיש לתת לשיקולי חובת האמון, ההגינות, תום הלב והמסחר ההוגן. הפרת החובות הנ"ל על ידי הנתבע אשר הוריד את קבצי האקסל למחשבו האישי, חרף ידיעתו כי מהלך זה נעשה ללא ידיעה והסכמת מנהליו, במקביל לעבודתו בתובעת - עשויה להוות פגיעה ממשית באינטרס הציבורי ובתקנה הציבור.

140. לאור מארג הראיות שהוצג בפנינו, לא השתכנענו כי רשימת לקוחות, כפי שהוצגה בקובץ האקסל -Search_Results(3)/xls, (סעיף 21.3 לתצהיר עדות ראשית מטעם התובעת), בעלת "ערך מוסף" מלבד רשימה שמית של לקוחות. רשימת הלקוחות אומנם מכילה פרטים אישיים אודות לקוחות עתידיים, אך לא ניתן להבין מה היתרון העומד למי שרשימה זו עומדת בפניו, וכן, אלו תועלות הוא יכול להפיק ממנה. על כן, אנו סבורים כי התובעת לא הוכיחה כי פעלה במאמץ מיוחד כדי לגבש רשימה זו, וכן לא הוכיחה מה היתרון העומד בפני אותה חברה המתחרה כאשר מידע זה מגיע לידה.

141. רשימת הלקוחות כפי שהוצגה על ידי מר פאר כללה לא פחות מ - 1,117 שמות – מבלי שהוכח מאמץ מיוחד להשגתה, וכן מבלי שהוכח הסכם בלעדיות עם מי מלקוחות אלה.

142. מהעדויות והראיות שהוצגו בפנינו על ידי הנתבע, עולה תמונה שונה מזו שהוצגה על ידי התובעת. עדי הנתבע - גב' בן עמי, מר פלדמן ומר יהושע, בזה אחר זה, תמכו בעדותם בגרסת הנתבע וטענו כי רשימת הלקוחות כפי שהוצגה בקובץ אקסל, **לא** הועברה אליהם, כך שבשום שלב הם לא היו חשופים למידע אודות לקוחות התובעת ככל שהוא עולה מקובץ אקסל זה. לשם השלמת התמונה, נביא את עיקר עדותם של עדים אלה.

143. בחקירתה הראשית העידה הגב' בן עמי כך -

"ש: אוקיי, הבנתי. אם אני מבין אותך נכון, הנתונים שאותם הזנת לתוך המערכות של קנדה ישראל הם היו נתונים של רוכשי דירות,
ת: נכון.
ש: של קנדה?
ת: נכון.
ש: זאת אומרת, לא קיבלת איזשהם נתונים חיצוניים, כאלה ואחרים שלא רלוונטיים לקנדה ישראל? זאת אומרת דירות בלבד.
ת: דירות בלבד. כן.
ש: אוקיי. את חברת טריגו את מכירה? שמעת את השם הזה פעם?
ת: לא, מעולם לא.
ש: מישהו העביר לך בתקופת העבודה שלך בחברת קנדה ישראל להזין איזשהם נתונים?
ת: בחיים לא.
ש: שהייתה להם אינדקציה שהם שייכים לטריגו?
ת: לא, לא מכירה את השם הזה. אין לי מושג זה ומה אני עושה פה כרגע. "
(עמ' 178 לפ' ש' 6-20)

144. בהמשך לעדותה של גב' בן עמי, העיד מר פלדמן מנכ"ל בקנדה ישראל. בעדותו טען מר פלדמן כי הנתבע לא העביר לו, בשום שלב, את רשימת הלקוחות של התובעת ובכך למעשה, תמך בגרסתו של הנתבע.

בחקירתו הנגדית העיד מר פלדמן כך-

"עו"ד אפיק: ושוב אני חוזר אחורה לשאלה. טל, הנתבע פה, כותב לך כבר ב-24.7, זה אותו נספח 17. "אני יודע להביא לך 65,000 רשומות". כחברה ציבורית עם אותם מנגנונים ברורים,
מר פלדמן: כן?
עו"ד אפיק: זה לא המקום שאתה, בתור לפחות סמנכ"ל אמור באותו רגע להגיד לו 'ואוו, ואוו, ואוו, עצור. אל תדבר איתי על זה בכלל'?
מר פלדמן: לא. כי אנחנו דיברנו על,
עו"ד אפיק: לא.
מר פלדמן: אני, אני אסביר את הדקות של מה שאתה מתאר. אם הוא היה אומר 'שלום, יש לי מאגר לא חוקי למכור לך של 60,000 רשומות' אז זה היה

מצלצל. אנחנו דיברנו על תנאי העסקתו ומה עושים. ואמרתי לו אתה תצטרך במסגרת העבודה, במסגרת, במסגרת העבודה אתה תצטרך לעשות מהלכים יזומים שבהם תצטרך להתקשר לאנשים. וזה התפקיד. התפקיד היה לייצר לידים לחברה. או. קיי?

עו"ד אפיק: **או. קיי.**

מר פלדמן: **במגוון רחב של תחומים, אגב, שלא הכרנו. ולכן ביקשנו מטל לבוא ולפתח. דבר חדש. לא היה, לפני טל לא היה את התפקיד הזה אצלנו. אז במסגרת עבודתו היה, אני מצפה שמישהו שהתפקיד שלו זה להביא לידים חדשים, שיביא כמה שיותר כאלה. אני לא מסתכל על, לא כתוב או אין שום התייחסות מאיפה ולמה וכמה. הוא יודע להביא, זה אומר שהוא, זה כמו שאני אגיד לך לפני קמפיין שאני יודע להביא 3,000 לידים לקמפיין הזה. יודע להביא, זה אומר לעשו מאמצים שיווקיים בסופם יהיו X לידים. זה לא, לא מחייב שזה יקרה. זה לא בטוח שזה יקרה. זה wishful thinking. אני לא ראיתי את זה בשום פנים ואופן כמו שאתה מרמז.**

עו"ד אפיק: **לא, אני, אני עדיין,**

מר פלדמן: **אני אומר את זה באופן חד וברור.** "

(עמ' 26 לפי ש' 1-24)

145. בחקירתו החוזרת התייחס מר פלדמן לעניין מאגר המידע אותו ניהל במסגרת תפקידו כמנכ"ל חברת קנדה ישראל, כך -

"**עו"ד שמר:** **טוב. עכשיו, שאלו אותך 3 שאלות במשך שעה וחצי, בכל מיני וריאציות, זה לא כל כך רלוונטי. אתה היום יודע מה יש במאגר המידע שלך?**

מר פלדמן: **אצלי בארגון?**

עו"ד שמר: **כן, בישראל קנדה.**

מר פלדמן: **רוכשי קנדה ישראל ומתענייני קנדה ישראל.**"

(עמ' 39 לפי ש' 12-16)

146. אם לא די בכך, בחקירתו הראשית העיד מר יהושע, מנהל פרויקטים בחברת במבי, כך-

"**ש.** **אוקיי. תוכל לספר לנו לבית הדין, האם טל ביקש ממך פעם להעביר איזשהו מידע או לעשות איזשהם פעולות פסולות במערכת הבמבי,**

ת: **<u>לא</u>.**

ש: **בנוגע למידע ששייך לטריגו?**

ת: **<u>לא</u>.**

ש: אוקיי. במסגרת העדות שלך במשטרה ציינת בין היתר שכל חברה מזינה את הלידים שלה בעצמה. במערכת הבמבי בצורה ידנית. ועוד ציינת שזה חריג מאוד שחברה תזין בתוך תקופה מסוימת כמות מאוד מאוד גדולה של לידים, למשל 50,000 לידים. האם קיבלת מקנדה ישראל או מטל כהן איזשהי דרישה חריגה להעלות קובץ אקסל שיש בו 60,000 רשומות, 65,000 רשומות?

ת: לא, לא בסדר גודל כזה, אין בזה,"

(עמ' 198 לפי ש' 33-26, עמ' 199 לפי ש' 3-1)

...

"עו"ד ריבנר: הועלתה איזשהי טענה שפנו אליך חברות שונות, שטל לכאורה היה אתם בקשר, וביקשו ממך כשעבדת באותו, בזמנו בבמבי, שתטפל בלידים שטל העביר להם. זה נכון? אתה,

מר יהושוע: <u>אין דבר כזה</u>. כל החברות שלנו גם בחוזה של במבי מול הלקוחות, מצוין בצורה מפורשת שאנחנו כבמבי לא מתעסקים ולא מטפלים בכל הנושא של הלידים. אנחנו לא מביאים לידים, לא מוכרים לידים, לא מספקים לידים. הדבר היחיד שאנחנו עושים זה מלמדים את הלקוחות איך להזין את הלידים שלהם לתוך המערכת, בין אם זה אוטומטי או ידני.

עו"ד ריבנר: טוב. חברת טריגו פנו אליך אחרי שטל סיים לעבוד שם ובקשו שתבדוק עבורם כל מיני דברים בתוך תוכנת הבמבי?

מר יהושוע: הם ביקשו שאני אבדוק מי הוריד מידע מהמערכת ומתי, בחלק מהמקומות במערכת היה בזמנו איזשהו מנגנון שברגע שאתה מוציא את הקובץ לאקסל מתועד בדיוק השעה ומי המשתמש שעשה את זה. הם ביקשו כמה וכמה פעמים לעשות את הבדיקות על תאריכים שונים, על תקופות שונות, על מסכים שונים, לא היה לזה, <u>לא הייתה עדות שיצא חומר</u>."

(עמ' 200 לפי ש' 17-3) (ההדגשה אינה במקור ת.ס.)

147. בסיכומיה טענה התובעת כי "**הנתבע הודה בחקירתו הנגדית כי היה בקשר עם קנדה ישראל עוד בזמן עבודתו אצל התובעת ואף הודה כי קובץ מאגר המידע הסודי היה נגיש בטלפון הנייד שלו גם בעת עבודתו בחברת קנדה ישראל**" (סעיף 3.3.10 לסיכומי התובעת). יחד עם זאת, לא הציגה התובעת כל ראיה לכך שהנתבע עשה שימוש בקובץ המידע, במהלך עבודתו בחברת קנדה ישראל.

148. לפיכך, לאור עדותו של הנתבע ובהינתן עדותם של עדי הנתבע, אנו סבורים כי מאגר הלקוחות של התובעת אכן עמד לרשות הנתבע במכשיר הנייד שברשותו, אך יחד עם זאת, אנו קובעים כי לא הוכח שהנתבע העביר את המידע לגורם שלישי לרבות לחברת קנדה ישראל או כי התובע עשה שימוש או הפיק כל תועלת כלכלית ממידע זה.

149. לשם השלמת התמונה נביא את עדותה של גב' ריגר, מנכ"לית המרכז הישראלי לקרקעות, אשר טענה לאורך כל עדותה כי הנתבע לא העביר לה מידע אודות לקוחות הנתבעת במסגרת תפקידה, וכן מעולם לא נדרשה להקים את הנתבע כספק במערכת החברה - המרכז הישראלי לקרקעות. כך, שלמעט מייל אחד שנשלח אליה מהנתבע, לא יצרה גב' ריגר קשרי עבודה עם הנתבע ולא ביצעה עימו שיתופי פעולה שהבשילו לכדי שימוש במאגר הלקוחות של החברה, כטענת התובעת.

בעדותו העיד גב' ריגר כך:

ש": כן, מצד אחד את לא אומרת שאת לא יודעת, את לא יודעת מי זה טל כהן מצד שני יש פה איזשהי התכתבות שבעצם אתם, את באה ואומרת,

ת: אבל במשטרה, הראתי למשטרה את כל הבמבי שלי, שזה כל התוכנה שלי ולא הצליחו למצוא שום דבר שכביכול בן אדם בשם טל כהן או מישהו שלח לי מתעניינים. זאת אומרת, אי אפשר היה למצוא את הדבר הזה.

ש: פתחתם בסוף כרטיס ספק על שם טל כהן?

ת: אין לי.

ש: הוא סיפק לכם בסוף?

ת: לא, ממש לא. אני לא יודעת, אני, אפשר לבדוק את זה, גם לא, אין לנו שום קשר אליו.

ש: במשטרה לא בדקו את זה?

ת: במשטרה בדקו בבמבי שלי, במערכת התוכנה, נכון שהיה איזשהו מייל כזה שאני אומרת שיפתחו לו פיילוט, אתה יכול להקריא את זה עוד פעם. אבל לא, אין משתמש או חשבון או יכול להיות שאם הוא עבד דרך אחד מהספקים שרצו לעבוד איתי ובמסגרת זה לספק לי לידים, הוא מבחינתי איזשהו עובד של ספק שאני לא יודעת מי הוא, הוא אמור לספק לי לידים. אבל אני בסוף הכל מסתנכרן אצלי למקור הגעה, זאת אומרת, אני עובדת עם ספקים, אז יהיה כתוב אדלנד,

יהיה כתוב ליים דיגטאל, יהיה כתוב שם ספק. אני לא, זה מאוד מסודר והכל מגיע ממערכת תוכנה אז כאילו, אין מצב של טעויות,

ש: את אומרת שיכול להיות שזה נמצא פשוט תחת שם אחר, תחת ספק אחר.

ת: אני אומרת שאני לא מכירה את טל כהן, אני לא, אין לי הסכם עבודה איתו, לא רכשתי ממנו בטח לא דברים, לא רכשתי ממנו לידים נקודה. וזהו.

ש: אבל, אבל את אומרת גם שזה יכול להיות דרך ספק אחר,

ת: לא."

(עמ' 187 לפי ש' 33-15, עמ' 188 לפי ש' 5-1)

...

"ש: הוא סיפק לכם בסוף 65,000 לידים?

ת: לא, ממש לא.

ש: הוא רצה אבל לספק לכם 65,000 לידים?

ת: לא, אני לא מכירה את טל, אני חוזרת ואומרת, הוא לא רצה לספק לי כלום אני גם לא קונה לידים,"

(עמ' 188 לפי ש' 23-19)

150. אם לא די בכך, מעדותה של גב' ריגר אנו למדים כי לא רק שגב' ריגר לא עבדה עם הנתבע בשום צורה, הר שגם אם הנתבע היה פונה אליה, היא הייתה מסרבת לקבל את המידע אודות לקוחות התובעת, שכן, לטענתה, מדובר במידע חסר כל ערך. רשימת הלקוחות, כדבריה, אינה רלוונטית למציאות ועל כן אין היא אטרקטיבית עבור המרכז הישראלי לקרקעות, החברה אשר בראשה היא עומדת.

בחקירתה העידה גב' ריגר כך –

"ש: שאתם בעצם רציתם לפתוח לו ספק.

ת: אני קונה אונליין. זאת אומרת במידה וטל עבד באיזשהו מקום שהוא מספק לידים אונליין, כלומר לידים מפייסוק, אינסטגם, או דברים דאות אונליין, כלומר לידים אונליין, אז והוא אצל מישהו ודרכו אז יכול להיות שניסו להביא לי פיילוט ללידים. אבל אני לא, לא הציעו לשאלת המשטרה, רשימות של לידים או דברים שהם ישנים או לידים זבל כמו שהוא שאל אותי. לא הציעו לי, מעבר לזה אני לא יודעת מה, דרך מי הוא הגיע בסתר לנסות לספק את הסחורה, לא יודעת,

<u>אני לא קיבלתי ממנו, לא הכרתי אותו ולא, אני גם לא רוצה דברים כאלה ישנים, כאילו אם זה מה שהוא ניסה כאילו להביא לי לפי מה שאתה אומר.</u>"

(עמ' 188 לפי ש' 32-26, עמ' 189 לפי ש' 2-1)

...

"ת: תשמע, בוא נסכם שאם אני אומרת שאני לא מכירה את טל, אז זה שתשאל אותי אם הוא הכיר בינינו, כי אני לא מכירה אותו אז הוא לא הכיר בינינו.

ש: לא, אבל את החברה שלך הוא הכיר מין הסתם, כי הוא הגיע אליכם.

ת: הוא לא עבד איתי בחיים, הוא לא מכר לי לידים, הוא מנכ"ל חברת קנדה ישראל, נראה לך שהוא יתעסק בלמכור לי לידים שזה, כאילו, לא הגיוני מה שאתה אומר אפילו. הבן אדם מרוויח כל כך הרבה כסף בחודש, לא הגיוני שהוא,

ש: לא, אני פשוט יש פה איזה מייל, בסופו של דבר בן אדם מגיע, מציע לך לרכוש לידים ובסופו של דבר את נותנת הוראה לפתוח כרטיס ספק אצלך,

ת: אבל לא קשור,

ש: בחברה.

ת: לעופר פלדמן. אני לא יודעת מה עשה המייל הזה וגם המשטרה לא הצליחו לעקוב אחרי ההסתכרנות של הדברים האלה בשביל למצוא ספק. אנשים מציעים לי לידים כל היום, אני עושה פיילוטים כל היום,

ש: אוקיי.

ת: אבל זה פיילוטים של דברים אונליין וטל אני לא מכירה באופן אישי, ובחיים לא קניתי גם דואר זבל באופן, אני לא מאמינה בזה בעסק שלי, <u>פשוט זה מביא אפס תוצאות אז למה שאני ארצה את זה.</u>"

(עמ' 189 לפי ש' 33-20, עמ' 190 לפי ש' 3-1) (ההדגשה אינה במקור ת.ס.)

151. כאן ראוי להזכיר כי, התלונה שהגישה התובעת כנגד הנתבע במשטרה אשר במסגרתה נחקרו העדים הבאים: גב' בן עמי, גב' ריגר, גב' טיילור ומר כפיר, <u>נסגרה בחוסר אשמה</u> על כל המשתמע מכך.

152. מהראיות שנתפסו על ידי הכונס – לא הוכח "סוד" ולא גזל "סוד מסחרי". מהראיות והעדיות שהוצגו בפנינו עולה, כי הנתבע הוריד מידע מתוך מערכת הבמבי לצורך הכנת מצגת לקראת תפקידו הבא בחברת קנדה ישראל - מצגת המכילה פרטים יבשים על ביצועיו ולא פרטים מרשימת הלקוחות. לא הוכח כי הנתבע עשה שימוש ברשימת הלקוחות בעת עבודתו בחברת קנדה ישראל וכן כי

הנתבע הפיק תועלת כלכלית מהעברת רשימת הלקוחות לצדדים שלישים. לא הוכח על ידי התובעת, כי חברת קנדה ישראל פנתה לחלק מלקוחותיה המופיעים ברשימת הלקוחות ובעזרתה – רשימת לקוחות מן המוכן - הביאה לסגירת עסקאות.

153. באשר להסכם ההעסקה שנחתם בין הצדדים, לטענת התובעת הנתבע חתם על הסכם ההעסקה בהתאם לנהוג בחברה, אך מסיבה שאינה ידועה לה, הסכם ההעסקה שנחתם על ידי הנתבע נעלם באופן מסתורי. מנגד טען הנתבע כי עם כניסתו לחברה ביום 28.6.2015 לא נדרש על ידי החברה לחתום על הסכם העסקה ולכן, אין בנמצא הסכם העסקה המכיל תניות המחייבות אותו לשמור על סודיות.

154. במהלך הליך זה, למעט טענת התובעת כי החתימה את הנתבע על הסכם ההעסקה, לא הציגה התובעת בפנינו ראיה או עדות שתתמוך בטענה זו, למעט הצגת הסכם עבודה כללי, שלטענתה היא נוהגת להחתים את עובדיה עליו.

155. לאור האמור, אנו סבורים כי ככל שהתובעת הייתה נחושה לשכנע את בית הדין כי העובד חתם על תניות המחייבות אותו בשמירה על סודיות, מצופה היה שהחברה תציג בפני בית הדין ראיות או עדויות לכך, ומכיוון שהתובעת לא פעלה כמצופה ממנה – לא הביאה כל ראיה שתחזק את גרסתה, אין לנו אלא לקבל את טענת הנתבע כי הוא לא חתם על הסכם ההעסקה עם כניסתו לתפקיד, בתקופת העסקתו השניה, קרי ביום 28.6.2015.

156. על כן, אנו קובעים כי אין לראות בנתבע כי מי שהפר הסכם העסקה או התחייבות חוזית כלשהי כלפי התובעת.

157. יחד עם זאת, אנו סבורים כי אי חתימתו של הנתבע על הסכם העסקה עם התובעת הכולל בתוכו תניות המחייבות אותו בשמירה על סודיות, אינו פוטר אותו מלנהוג בהגינות וביושרה כלפי התובעת.

.158 אין חולק כי הנתבע הוריד קבצים לשולחן עבודתו במחשבו הפרטי. על כך הודה גם הנתבע בתצהירו. יחד עם זאת, מכיוון שלא עלה בידי התובעת להוכיח כי המידע שנמצא על ידי הכונס עולה לכדי מידע סודי, אין לנו אלא לדחות את טענת התובעת לגזל סוד מסחרי.

.159 כמו כן, סבורים אנו כי התובעת לא הוכיחה בהליך זה כי נגרם לה נזק כתוצאה מתפיסת רשימת הלקוחות במחשבו של הנתבע על ידי הכונס. לא הובאה בפנינו, על ידי התובעת, ראייה או לחילופין עדות לכך שחברת קנדה ישראל עשתה שימוש ברשימת הלקוחות של הנתבעת ובכך סגרה עסקאות ו/או להיקף "הנזק" שנגרם לה בגין קשר זה.

.160 מכל האמור לעיל עולה, כי מלבד הפרת האמון המיוחד שניתן בנתבע במסגרת תפקידו בחברה, לא הוכח קיומן של שאר הנסיבות המצוינות על ידי התובעת.

.161 לאור מארג הראיות והעדויות שהוצגו בפנינו, לא השתכנענו כי רשימת הלקוחות כפי שהציגה התובעת עולה לכדי רשימה סודית ועל כן אין היא זוכה להגנות הניתנות בחוק עוולות מסחריות.

.162 על אף קביעה זו כי אין לראות ברשימת הלקוחות כסוד מסחרי ועל אף שלא הוכח שהנתבע העביר את המידע לגורם שלישי לרבות לחברת קנדה ישראל, או כי התובע עשה שימוש או הפיק כל תועלת כלכלית ממידע זה, אנו סבורים כי בדרך בה פעל הנתבע, בהעברת רשימת הלקוחות למחשבו הפרטי במהלך עבודתו בתובעת, ביום בו נודע לו לראשונה כי החברה שוקלת את המשך העסקתו – זומן לשיחת שימוע, כפי שהודה הנתבע –התנהג הנתבע שלא כמצופה מעובד והפר את האמון המיוחד שנתנה בו החברה ככלל, ואת חובת האמון שעובד חב לפי מעסיקו בפרט.

.163 משכך, ולאחר שנתנו את דעתנו לכל האמור, אנו קובעים כי יש לחייב את הנתבע בתשלום פיצוי בגובה של **15,000** ₪ בגין הפרת חובת הנאמנות כלפי התובעת. <u>מעבר לכך יתר רכיבי התביעה נדחים על כל מרכיביה</u>

דיון והכרעה - התביעה שכנגד

פיטורים שלא כדין

המסגרת הנורמטיבית

164. זכות השימוע היא חלק מחובתו של המעסיק לנהוג בתום לב ובדרך מקובלת. לפיכך, חלה על המעסיק החובה לשמוע את העובד לפני פיטוריו (עס"ק (ארצי) 52/05 **הסתדרות העובדים הכללית החדשה - הסתדרות המעו"ף - עיריית קריית גת**, 10.11.05; ע"ע (ארצי) 415/06 **מלכה - שופרסל בע"מ**, 15.7.07. מטרת השימוע היא לאפשר לעובד להזים את הטענות המועלות נגדו, להביא הוכחות לגרסתו ולנסות ולשכנע שלטענות נגדו אין בסיס או שאינן חמורות. על חשיבותה של זכות הטיעון כבר נפסק כי:

"הלכה פסוקה היא, מימים ימימה, כי זכות הטיעון הינה מזכויות היסוד הראשוניות בשיטתנו המשפטית, ומקום של כבוד שמור לה ביחסי העבודה בכלל, קל וחומר עת נשקלת האפשרות לסיום עבודתו של עובד...
ודוק. זכות השימוע איננה מטבע לשון, אין לראות בה 'טקס' גרידא שיש לקיימו, מצוות אנשים מלומדה, כדי לצאת ידי חובה. זכות הטיעון נמנית על זכויות היסוד של שיטתנו המשפטית ומטרתה להביא לידי כך שתתקבל החלטה עניינית, מושכלת ומבוררת, תוך מתן תשומת לב מלאה ומשקל ראוי לעמדותיו ולעניינו של מי שעלול להיפגע מן ההחלטה....". (ע"ע (ארצי) 1027-01 **גוטרמן - המכללה האקדמית עמק יזרעאל**, פד"ע לח 455 (2003)).

165. עוד נקבע כי לא די באזהרה סתמית של העובד וכי בהליך השימוע יש לפרוס בפניו את כל הטענות נגדו. עם זאת, בהתייחס לבחינה הצורנית של חובת השימוע נפסק כי:

"על מנת לקיים את חובת השימוע, אין משמעות הדבר כי חייבים להתקיים 'כללי טקס' צורניים מסוימים. השאלה האם מולאה חובת השימוע נגזרת בכל מקרה מנסיבותיו הוא. לא דומה מקרה בו התשתית העובדתית או האחרת

לפיטורים רחבת היקף למקרה פשוט. זאת ועוד, לא כל 'פגם' בשימוע בהכרח יש בו כדי להצדיק מתן פיצוי - כל מקרה צריך להבחן בנסיבותיו".

(ע"ע (ארצי) 554/09 **צבר ברזל הספקה ושיווק מתכת בע"מ - שמיר**, 13.1.11.

<u>הכרעה</u>

166. לטענת מר כהן, כאמור, הוא קיבל את מכתב זימון לשימוע ממר פאר בערב שקדם למועד שיחת השימוע, כלומר - "מהיום למחר", בטענה לקונית של "חוסר התאמה לתפקיד". לטענתו, הסיבה האמיתית בגינה החברה החליטה לסיים את העסקתו הייתה חוסר שביעות רצון מתפקידו ומאופן הניהול שלו, וזאת לאור ההמלצה שקיבלה החברה על ידי חברה חיצונית שליוותה אותה. עוד טען מר כהן בסיכומיו, כי השימוע שאליו זומן לא קוים ולמעשה הוא פוטר מעבודתו מבלי שנערך לו שימוע כדין.

167. לפיכך, טען מר כהן כי נפלו מספר פגמים מהותיים בהליך סיום העסקתו בחברה, החל מאי פירוט הטעמים האמיתיים בגינה החליטה החברה לשקול את המשך עסקתו, המשך בקבלת התראה קצרה של יום למועד ישיבת השימוע, ומבלי שניתנה לו לשהות מספקת להיערך אליה כראוי, ולבסוף באי קיום ישיבת השימוע טרם קבלת ההחלטה על סיום העסקתו.

168. לאור כל האמור, טוען מר כהן כי יש לראות בפיטוריו כפיטורים שנעשו בניגוד לדין וללא שימוע.

169. מנגד טענה החברה, כי מכתב זימון לישיבת שימוע שנקבעה ליום 20.7.2016 בשעה 12:00 נמסרה למר כהן ביום 19.7.2016 ומכתב סיום העסקה לאחר שימוע נמסר למר כהן ביום 21.7.2016.

170. בתצהירו טען מר פאר, מנהלו הישיר של מר כהן, כי "**השימוע תואם בסופו של דבר לסביבות השעה 13:30 עקב אילוצי לוח זמנים מצד הנתבע. ביום 21.7.2016, לאחר עריכת שימוע לנתבע ולאחר ששמענו את טענותיו בלב פתוח ונפש חפצה, החלטנו לסיים את העסקתו של הנתבע בטריגו והודעה על כך נמסרה לנתבע ביום 21.7.2016**". (סעיף 19.2 לתצהיר עדות ראשית מטעם החברה).

171. מנגד טען מר כהן בתצהירו כי "**בפועל מר פאר לא קבע לי מועד לקיום ישיבת השימוע, והלכה למעשה הליך של שימוע לא קוים לי כלל ועיקר; וביום 21.7.2016 נקראתי שוב למשרדו של מר פאר ושם נאמר לי בהפתעה גמורה כי אני מפוטר, ונמסר לי מכתב פיטורים שבו מצוין באופן שיקרי כי הוא "בהמשך לשימוע שנערך לי", דבר אשר כאמור מעולם לא קרה.**" (סעיף 12 לתצהיר עדות ראשית מטעם מר כהן).

172. בהקשר זה העיד מר פאר פעם אחת כי הוא לא זוכר אם התקיימה ישיבת השימוע ביום 20.7.2016 שכן, מר כהן לא הגיע לישיבת השימוע שנקבעה לשעה 14:00, ופעם שנייה העיד כי הוא כן זוכר שהתקיימה ישיבת שימוע ביום 20.7.2016. לשם ההמחשה, נביא את עדותו. בחקירתו הנגדית העיד מר פאר כך –

"עו"ד שמר: **עכשיו תגיד לי רגע, ביום למחרת, למרות שכתבת ואמרת, לא קיימת איתו שום שיחת שימוע. אפילו לא נפגשת.**

העד, מר פאר: **הפוך, דווקא אני חיכיתי לפגישה. והוא ביקש לדחות את הפגישה. או. קיי?**

עו"ד שמר: **והיא לא התקיימה מעולם, נכון?**

העד, מר פאר: **אני לא זוכר, אני חושב שכן התקיימה, אבל יש, יש המשך לווטסאפ.**

עו"ד שמר: **אני שאלתי אם התקיימה שיחה ביניכם? אני אומר לך שלא ניהלת איתו באותו יום שום שיחה וכל מה שאתה מספר בעניין הוא סתם שקר.**

העד, מר פאר: **יש לך את הווטסאפ? בוא, בוא נעבור עליו ביחד.**

כב' הש' סילורה: **תפתח את הסעיף, תפתח את התצהיר.**

העד, מר פאר: **את ההמשך שלו, מה כתוב בהמשך הווטסאפ?**

עו"ד שמר: **על התאריך (מדברים ביחד).**

העד, מר פאר: **בוא נעבור ביחד. בבקשה. בוא נעבור עליו. אני ביקשתי ממנו שהוא יבוא לפגישה בשעה 12:30. הוא ביקש לבוא בשעה אחרת. או. קיי?**

עו"ד אלוני: **יש לי פה, אם זה קטוע אדוני יש לי פה.**

כב' הש' סילורה: **יש לי את זה, אני רואה.**

עו"ד שמר: **זה נמצא בנספח, נו, מה?**

העד, מר פאר: **ביקשתי ממנו לבוא ב-13:30. הוא אומר שהוא לא יכול, גבולי.**

עו"ד שמר: **כן.**

העד, מר פאר: **<u>כתבתי לו ב-14:00 וחיכיתי לו, והוא לא הגיע.</u>**

עו"ד שמר: **ולכן? ולכן מה?**

העד, מר פאר: **שהוא לא הגיע לשימוע?**

עו"ד שמר: **סליחה רגע, אתה אמרת שקיימת איתו שיחת שימוע. ואני אמרתי לך לא קיימת איתו שיחת שימוע.**

העד, מר פאר: **אז או. קיי,**

עו"ד שמר: **עכשיו אתה קורא לי כל מיני,**

העד, מר פאר: **אתה נכנס, <u>אתה נכנס לדקויות של האם השיחה שישבתי איתו, אני לא יודע להגיד</u>. עוד פעם,** "

(עמ' 147 לפי ש' 33-17, עמ' 148 לפי ש' 10-1)

173. בעדותו שב וחזר מר כהן על טענתו כי שיחת השימוע, למרות מכתב הזימון והודעות הוואטסאפ אשר דנו בנושא שעת ישיבת השימוע, לא התקיימה בסופו של דבר. עוד טען מר כהן בעדותו כי ביום 19.7.2016 נודע לו לראשונה על סיום העסקתו משיחה שקיים עם מר פאר במשרדו, בה סיכם איתו מר פאר על סיום העסקתו.

בחקירתו הנגדית העיד מר כהן כך –

"ש: **סליחה, העורך דין שלך טען שבשיחה שלך עם גל ב- 19 ביולי גל אמר לך 'אתה מפוטר', זה נכון או לא?**

ת: **בשיחה שלי ב- 19 ביולי?**

ש: **כן.**

ת: **גל, <u>הגענו להסכמה שאני אסיים לעבוד בטריגו</u>, לא הגענו עדיין להסכמה לגבי מועד העזיבה.**

ש: **זאת אומרת אתה בחרת גם כן לעזוב.**

ת: **שוב, אתה, גל הציע שנסיים את עבודתי ואני לא התנגדתי, אמרתי את זה מהרגע הראשון.**

ש: **אוקיי. ואחרי שסיימת את השיחה עם גל,**

עו"ד ריבנר: **סליחה.**

עו"ד אלוני: **אוקיי?**

עו"ד ריבנר: **כן.**

עו"ד אלוני: **אחרי שסיימת את השיחה עם גל, אתה מה עשית? אתה יכול להסביר?**

העד, מר כהן: **<u>אחרי שסיימתי את השיחה עם גל התפנתי לטפל בכמה נושאים שסיכמנו עליהם בשיחה עם גל היו כמה נקודות שהיה צריך להשלים טרם יציאתי</u>. אחד הדברים זה לשלוח מיילים לספקים ולהפנות כל ספק וספק למי ממשיך לטפל פה, פעם אחת הפנתי לנטע, פעם לגל, פעם לגל ורון, לא זוכר למי עוד שם. כמובן ברור לכם שכל זה, למי להפנות את הספקים, לא על דעת עצמי (לא ברור) קיבלתי את זה מגל, נתן לי הוראה, 'כל ספק תעביר אותו למישהו אחר', וזה התכתובות שאתם רואים."**

(עמ' 263 לפי ש' 33-13) (ההדגשה אינה במקור ת.ס.)

174. בניגוד לטענת מר כהן, העיד מר פאר כי ביום 19.7.2016 זימן את מר כהן למשרדו וזאת כדי להודיע לו על רצון החברה לזמנו לשימוע וכי לא נאמר לו בשלב זה כי החברה החליטה לסיים את העסקתו.

בעדותו העיד מר פאר כך –

"עו"ד שמר: **אתה סיפרת לנו שהוא רק אחרי שיחת השימוע רץ ועשה איזה פעולות.**

העד, מר פאר: **התשובה היא לא.**

עו"ד שמר: **לא?**

העד, מר פאר: **ממש לא.**

עו"ד שמר: **אלא?**

העד, מר פאר: **הפעולה שהוא עשה היא ב-19 לחודש. הפעולה שהוא עשה זה כשישבנו ואמרתי לו אני רוצה שנשב מחר לשיחת שימוע,**

עו"ד שמר: **כן?**

העד, מר פאר: **הוא אמר לי אני מבין, אז אני לא ממשיך פה.**

עו"ד שמר: **מה שתיעדת,**

העד, מר פאר: **אמרתי לו אני רוצה שנעשה שיחת שימוע. הוא אמר הבנתי. אני הולך להיפרד מספקים. אם תרשה לי לגשת למחשב, אם זה בסדר מבחינתך לגשת למחשב.**

עו"ד שמר: **הוא אמר את זה.**

העד, מר פאר: **ואז הוא הלך למחשב."**

(עמ' 150 לפי ש' 33-29, עמ' 151 לפי ש' 9-1)

175. לאור האמור ובהתאם לראיות והעדויות שהוצגו בפנינו, אנו סבורים כי נפלו פגמים מסויימים בהליך פיטורי מר כהן. **ראשית**, היה על החברה למסור למר כהן מכתב זימון לשימוע לפחות יומיים לפני מועד ישיבת השימוע ולא ערב קודם באמצעות מסרון, וזאת כדי לתת למר כהן שהות מספקת להיערך כראוי לשיחת השימוע. **שנית**, על החברה היה לעלות על הכתב – במכתב זימון לשימוע, את כל הסיבות בגינן היא שוקלת את סיום העסקות של מר כהן, כפי שהעיד מר פאר בהרחבה בעדותו, ולא להציג טענה כללית של "חוסר התאמה לתפקיד" וזאת כדי לאפשר למר כהן להתייחס באופן קונקרטי לטענות החברה. **שלישית**, בתום ישיבת השימוע, שלטעמנו לא הוכחה על ידי החברה כי קוימה, אך ככל שהחברה טוענת שכן, היה עליה להמציא למר כהן פרוטוקול משיחה השימוע – דבר שלא נעשה על ידי החברה, ועל כן, מחזק את טענת מר כהן כי שיחת השימוע עימו לא התקיימה בסופו של יום.

176. לאור פגמים אלו ובהתאם לאמור, קובעים אנו כי החברה סיימה את העסקתו של מר כהן ללא עריכת הליך שימוע כדין וכן מבלי לתת למר כהן את זכות הטיעון כנגד טענותיה בהקשר לסיום העסקתו. כלומר, החברה לא מילאה אחר חובת השימוע כנדרש ממנה על פי הדין ועל כן, אנו קובעים כי על החברה לפצות את הנתבע בסך **10,000** ₪ בגין רכיב זה.

177. למען לא תצא קביעתנו בחוסר, אין אנו מקבלים את טענת החברה כי הליך סיום העסקתו של מר כהן בחברה נעשה בהסכמה על ידי שני הצדדים. שכן, ככל שהחברה מעלה טענה זו, שלטעמנו, לא הוכחה על ידיה, אין היא עולה בקנה אחד עם מכתב סיום ההעסקה אותו היא הציגה בהליך זה.

לשון הרע

178. המטרות והערכים עליהם מבקש חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "**חוק איסור לשון הרע**") להגן אל מול הערכים והאינטרסים שאת היקף פרישתם הוא עשוי להצר, זכו לדיון מקיף בפסיקה ובכתיבה המשפטית. לענייננו די אם נאמר, כי חוק איסור לשון הרע משקף איזון עדין בין שתי זכויות יסוד במשטר הדמוקרטי: הזכות לשם טוב והזכות לחופש הביטוי. שתי זכויות אלו

נגזרות מאותה זכות "אם" של כבוד האדם (הנשיא ברק בע"א 4534/02 **רשת שוקן בע"מ - הרציקוביץ'**, פ"ד נח(3) 558 , 565 (2004); להלן: "**עניין הרציקוביץ**").

179. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע קובע כי:

"(1) לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול -

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו"

180. **פרסום "לשון הרע" מוגדר בסעיף 2 לחוק איסור לשון הרע כך:**

2. (א) פרסום, לענין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.

(ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות:

(1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;

(2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות להגיע לאדם זולת הנפגע.

181. סעיף 15 (8) לחוק איסור לשון הרע קובע כי פרסום לשון הרע לאדם אחד או יותר זולת הנפגע מהווה עוולה אזרחית.

182. **יחד עם זאת, בפרסום לשון הרע אין די לשם הטלת אחריות לפי חוק איסור לשון הרע. כמאמר כבוד הנשיא (בדימוס) אשר גרוניס בדנ"א (עליון) 2121/12** פלוני **-** דיין-אורבך, **18.9.14:**

"המחוקק הגדיר מראש מצבים מסוימים שבהם יהא זה מוצדק להעדיף את חופש הביטוי וזכויות ואינטרסים ציבוריים חשובים נוספים על פני השם הטוב וכבוד האדם"

183. בהתאם, חוק איסור לשון הרע מונה מספר הגנות, אשר הוכחתם על ידי מי שפרסם את לשון הרע, פוטרת אותו מחבות:

1) הגנת אמת הפרסום לפי סעיף 14.

2) סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע: הגנות אינטרס ומילוי חובה [סעיפים 15(2) 15(3) ו - 15(10)] והגנות תום הלב: הבעת דעה (סעיפים 15(4), 15(6), 15(7) וכן סעיף 15 (8) תלונה שהוגשה לרשות מוסמכת.

184. במקרה שלפנינו, טען מר כהן, כי מספר ימים לאחר ביצוע הליך כינוס הנכסים מדירתו, כינסה החברה את עובדיה לישיבת צוות אשר במהלכה טען מר פאר באוזני עובדי החברה כי מר כהן "גנב" מהחברה מידע סודי. על כן, טען מר כהן כי "**מעבר לזאת שמדובר באמירה שיקרית ונבזית אשר פגעה בכבודו ובשמו הטוב של הנתבע, היא עולה לכדי לשון הרע האסורה על פי דין.**" (סעיף 77 לסיכומי הנתבע והתובע שכנגד).

185. מנגד טענה החברה בסיכומיה כי טענת מר כהן בדבר פרסום לשון הרע נשענת על "עדות שמיעה פסולה שאינה קבילה" שכן מר כהן לא נכח באותה ישיבת צוות וכן אינו יודע מידיעה אישית על הנעשה והנאמר בה. לפיכך טענה החברה כי הצהרותיו של מר כהן "**הן כולן עדות מפי השמועה, אשר אינה קבילה כראייה לאמיתות תוכנה ומשקלה הראייתי הינו אפס.**" (סעיף 8.2.1 לסיכומי התובעת והנתבע שכנגד).

בהקשר זה העיד מר כהן כך-

ש: **בסעיף 17 לתצהיר שלך אתה מתאר ישיבת צוות שנערכה לעובדי המוקד הטלפוני.**

ת: **כן.**

ש: **נכון?**

ת: **נכון.**

ש: **אתה היית שם?**

ת: **לא אישית אבל מי שאמרה לי את זה, זה,**

ש: **אז אתה לא היית. ממי שמעת את זה?**

ת: **אבל אני יכול, אני תיכף אגיד לכם את שמה, אחת הטלפניות, שכחתי את שמה,**

ש: **אבל אתה לא היית שם?**

ת: **<u>אני אישית לא הייתי שם</u>,**

ש: **אתה לא היית,**

ת: **אבל שמעתי את זה,"**

(עמ' 302 לפי ש' 25-14) (ההדגשה אינה במקור ת.ס.)

186. לשם השלמת התמונה, נביא את עדותו של מר פאר וכן את עדותה של גב' טיילור כפי שהם הובאו בפנינו.

187. בחקירתו הנגדית טען מר פאר כך-

"עו"ד שמר: **אתה קיבלת ב-14 באוגוסט מייל, לא אתה, אלא רון, שבו הוא אומר 'לא עשיתי ולא היה בכוונתי לעשות שימוש בכל המידע שנמצא, שהורדתי במהלך עבודתי. למען הסר ספק לא עבר לגורם שלישי כל מידע השייך לטריגו בשום שלב. כמובן שלא עשיתי כל שימוש'. כתב לך 'אני מוכן לחתום על מחיקת כל קובץ היסטורי שקשור לטריגו וגם אם יימצא בעתיד כל מסמך'. הוא כתב 'אני מתחייב שמתאריך 21.8 בחברה לא הורדתי שום קובץ' וכו'. כתב לך את כל הדברים האלה והודה ברגע הראשון. איך אתה קורא לו גנב? גנב זה לא מישהו,**

העד, מר פאר: **במייל, במייל, ראשית,**

עו"ד שמר: **גנב,**

העד, מר פאר: **ראשית, <u>המילה הזאת לא זוכר שנאמרה</u>."**

(עמ' 140 לפי ש' 12-3) (ההדגשה אינה במקור)

.....

"העד, מר פאר: שאלת וגם עניתי לא זכור לי מושג כזה. ואני זוכר ששיתפתי את העובדים. יותר מזה גם אני זוכר ששיתפתי אותם רק לאחר התצהיר. שיתפתי אותם באירוע באמת חמור של לקיחת מידע שהורד מהמחשבים של החברה. אני חושב שזה מאוד חשוב לשתף את העובדים, שיכירו את התמונה."

(עמ' 143 לפי ש' 12-15)

188. בחקירתה הנגדית העידה גב' טיילור כך –

"עו"ד ריבנר: אוקיי. ומי, מישהו מהמנהלים כינס את העובדים וסיפר להם כזה דבר.

עו"ד אלוני: שאלה מכווינה אבל,

העדה, גב' טיילור: אני חושבת שהיה, שהייתה איזשהי שיחה, אף אחד לא כאילו אמר, כשאני אומרת, זה כאילו, זה בסופו של דבר פרשנות של שמועות שלי שכאילו אני זה, <u>אף אחד לא אמר לי 'טל גנב'</u>, כאילו <u>אף אחד מהמנהלים לא בא ואמר 'טל גנב לידים'</u>, כאילו זה לא הייתה, <u>לא הייתה אף פעם שיחה כזאת שזה הדברים שנאמרו</u>. <u>זה מה שהשתמע אחרי זה שאנחנו ישבנו ודיברנו בינינו לבין עצמנו בארוחות הצהריים</u>, זה,"

(עמ' 195 לפי ש' 12-19) (ההדגשה אינה במקור ת.ס.)

189. אם לא די בכך, בסיכומיה טענה החברה כי ישיבת הצוות באה בעקבות תצהירו של מר כהן בה הודה מר כהן בנטילת שני מאגרי מידע השייכים לחברה – הודה כי שגה במעשיו. על כן, מר פאר שיתף את עובדי החברה בדבר ההליך המשפטי שהתנהל מול מר כהן וביחס לאירוע החמור וזאת במטרה לחדד בפניהם את נהלי החברה ואת השמירה על סודיות המידע בעת מילוי תפקידם.

190. מעיון בתגובתו של מר כהן מיום 20.9.2016 אשר הוגשה בדרך של תצהיר עולה כי מר כהן הודה בדבר הורדת שני קבצי מידע של החברה למחשבו האישי ומשהבין את הטעות, מחק את הקבצים וכן לא עשה בהם כל שימוש.

191. כפי שנקבע לא אחת, נטל ההוכחה כי הדברים נאמרו, מה נאמר וכי מדובר בפרסום - נחה על כתפי התובע פיצוי בגין לשון הרע.

192. במקרה שלפנינו, סבורים אנו, כי לא עלה בידי מר כהן להוכיח מה נאמר "מאחורי גבו". מר כהן לא הזמין לעדות עובדים נוספים בחברה, אשר יכלו להעיד על כך, למעט גב' טיילור שבמקרה זה, תמכה בגרסת החברה, ואין כל ודאות מה בדיוק נאמר בשיחות סגורות שקיימה החברה, או מי מטעמה, אודות מר כהן ופעולותיו.

193. לאור האמור לעיל ובנסיבות בהן עדותה של גב' טיילור באה ותומכת בגרסת החברה, כי מר פאר בישיבת הצוות לא השתמש בביטוי "גנב" כלפי מר כהן, ומאחר שמר כהן לא הוכיח אחרת, אין לנו אלא לקבל את טענת החברה ולקבוע כי דין תביעת מר כהן בגין זה – פיצוי בגין לשון הרע, דינה להידחות.

פגיעה בפרטיות

194. סעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות תשמ"א-1981 (להלן: "**חוק הגנת הפרטיות**") קובע כי "**לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו**.".

195. לפיכך, טען מר כהן, כאמור, כי החברה ו/או מי מטעמה פגעו בפרטיותו בניגוד לדין, עת ערכה החברה חיפוש בתיבת הדואר הפרטית שברשותו, במחשב עליו עבד בחברה, במכשיר הטלפון הנייד שברשותו וזאת מבלי ליידע אותו וכן מבלי לקבל את הסכמתו לכך.

196. מנגד טענה החברה כי "**פעלה על פי הוראות הדין ופנתה לבית הדין הנכבד כדי לקבל צו חיפוש ותפיסת ממצאים**." (סעיף 8.3 לסיכומי התובעת והנתבעת שכנגד). עוד טענה החברה כי מעבר לקבלת צו חיפוש ותפיסת נכנסים, הליך ביצוע הצו נעשה בהסכמתו של מר כהן.

197. מעיון בנספח א' לדוח הכונס מיום 20.9.2016 עולה כי מר כהן שיתף פעולה עם ביצוע הצו - הליך החיפוש, ואף הפנה את כונס הנכסים ומומחה המחשבים למחשבו האישי, לטלפון הנייד שברשותו ולדיסק און קי השייך לו, וכן, מסר את מכשיר הנייד שברשותו, כל זאת ועוד, מבלי לגלות התנגדות לביצוע החיפוש.

198. לאור העובדה, כי הליך זה נפתח במתן צו אנטון פילר כנגד מר כהן, לבקשת החברה, ומכיוון שבית הדין הארצי, דחה את בקשת הערעור שהגיש מר כהן [ראה בר"ע (ארצי) 38380-03-17 **טל כהן - טריגו חברה להשקעות ושיווק נדל"ן בע"מ** (11.6.2017)], כך שההחלטה בעניין מתן הצו נשארה בעינה, אין אנו נדרשים לדון בעניין הסכמתו של מר כהן לביצוע הצו.

199. לפיכך, אנו קובעים כי דין תביעתו של מר כהן בגין רכיב זה דינה להידחות.

200. ברוח זה, גם אם החלטת בית הדין היא כי אין לראות ברשימת לקוחות החברה כסוד מסחרי, סבורים אנו כי ביצוע צו חיפוש ותפיסת ממצאים – צו אנטון פילר, היה הכרחי וזאת לשם בירור המחלקות הקיימות בהליך זה.

אי מסירת הודעה לעובד

201. סעיף 1 לחוק הודעה לעובד ולמועמד לעבודה (תנאי עבודה והליכי מיון וקבלה לעבודה), תשס"ב-2002 (להלן: "**חוק הודעה לעובד**") קובע כי על המעסיק למסור, לא יאוחר משלושים ימים מתחילת העבודה של העובד, הודעה בכתב על תנאי העבודה, בה יפרט את תנאי העבודה המנויים בסעיף 2 לחוק וכן את אורכו של יום העבודה. בהתאם להוראות סעיף 5(א) לחוק הודעה על תנאי העסקה, לבית הדין לעבודה סמכות לפסוק פיצויים על הפרת חוק זה אף אם לא נגרם נזק של ממון, בשיעור שייראה לו בנסיבות העניין. סעיף 5ב(1) לחוק הודעה על תנאי העסקה קובע כי:

"**מצא בית הדין לעבודה כי המעסיק לא מסר לעובדו, ביודעין, הודעה לעובד על תנאי עבודה בעניינים שבסעיף 2, בניגוד להוראות סעיף 1, או המעסיק לא מסר לעובדו, ביודעין, הודעה על שינוי בתנאי עבודה בעניינים שבסעיף 2, בניגוד להוראות סעיף 3, רשאי הוא לפסוק לעובד פיצויים שאינם תלויים בנזק (להלן- פיצויים לדוגמה)**".

202. חובת מתן ההודעה, היא חובה שביצועה חשוב, על מנת להעמיד את שני הצדדים על מתווה הזכויות הקשורות במשפט העבודה.

203. בעניינו טען מר כהן בסיכומיו כי החברה לא מסרה לו כל הסכם ההעסקה או לחילופין טופס הודעה לעובד כמתחייב מהוראות חוק הודעה לעובד.

204. מנגד טענה החברה בסיכומיה וכפי שהדבר עולה מעדותו של מר פאר, כי מר כהן חתם על הסכם ההעסקה, אך "**הסכם ההעסקה המקורי של הנתבע "הועלם" בנסיבות מסתוריות עם עזיבתו של הנתבע**" (סעיף 8.4 לסיכומי התובעת והנתבעת שכנגד).

205. מעבר לטענה זו, לא סיפקה החברה ראיה לכך שהחתימה את מר טל על הסכם ההעסקה או על הודעה לעובד על תנאי העסקה, עם כניסתו לתפקיד, כפי שהיא נוהגת עם יתר העובדים. בהתאם לכך, לפי שיקול דעתנו ובנסיבות אלו קובעים אנו כי מר כהן זכאי לפיצוי בסך של 5,000 ₪ בגין רכיב זה (כנתבע בכתב התביעה שכנגד).

צו לשחרור קופות

206. מר כהן טען בכתב התביעה שכנגד כי עד למועד הגשת התביעה שכנגד לא העבירה לו החברה מכתב שחרור לקופות הפנסיה ו/או הגמל. עיון בחומר ובראיות שהוצגו בפנינו בהליך זה עולה כי החברה העבירה למר כהן טופס 161 וכן אישור על כך שקופת הפנסיה רשומה על שמו.

207. לאור האמור, מילאה החברה את חובתה כלפי מר כהן ואין היא חבה לו תשלום כספי נוסף בגין רכיב הפיצויים. בהקשר לזה נציין, כי בקשת התובעת לשלול מהנתבע את פיצויי הפיטורים שקיבל, בדיעבד – נדחית. לטעמנו, לא נפל בהתנהגות הנתבע פגם המצדיק סנקציה קיצונית של שלילת פיצוי פיטורים. בגין העברת הקבצים למחשבו האישי חוייב הנתבע בתשלום פיצוי (כאמור בפסק הדין דנן) אולם אין מקום גם לשלילת פיצוי הפיטורים.

<u>סוף דבר:</u>

208. **התביעה העיקרית -** נדחית על כל מרכיביה למעט פיצוי בגין התנהלות מר כהן במסגרת יחסי העבודה. מר כהן יישא בתשלום בסך של 15,000 ₪.

219. **התביעה שכנגד** מתקבלת בחלקה. החברה תשלם למר כהן פיצוי בגין פיטורים שלא כדין בסך של 10,000 ₪ ופיצוי בגין אי מסירת הודעה לעובד בסך 5,000 ₪.

נוכח התוצאה אליה הגענו - אין הצדדים חייבים בתשלום אחד למשנהו, ועל כן אין אנו עושים צו להוצאות למי מהצדדים.

זכות ערעור על פסק דין זה לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים תוך 30 יום מהמצאתו.

ניתן היום, ל' סיוון תשפ"א, (10 יוני 2021), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

נציג ציבור עובדים **מר מרדכי נגר**	**תומר סילורה - שופט**	**נציג ציבור מעסיקים** **מר חיים הופר**